

Środa, 24 września 2008 r.

Artykuł 43

Komitet ds. Łączności

1. We wdrażaniu przepisów niniejszego rozporządzenia Komisję wspiera Komitet ds. Łączności, powołany na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).
2. W przypadku odwołania do niniejszego ustępu, stosuje się przepisy art. 3 oraz art. 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.
3. W przypadku odwołania do niniejszego ustępu, stosuje się przepisy art. 5a ust. 1 do 4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tej decyzji.

Artykuł 44

Ocena i przegląd

W ciągu **trzech** lat po rozpoczęciu działalności **BERT** Komisja publikuje sprawozdanie **oceniające doświadczenia nabyte w wyniku** działalności **BERT**. Ocena ta obejmuje wyniki osiągnięte przez **BERT** i jego metody pracy, w odniesieniu do celu, mandatu i zadań **BERT** określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rocznych programach prac **BERT**. **Sprawozdanie oceniające** uwzględnia opinie zainteresowanych stron zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i na poziomie krajowym **oraz** jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. **Parlament Europejski wydaje opinię na temat sprawozdania oceniającego.**

Do dnia 1 stycznia 2014 r. nastąpi przegląd w celu dokonania oceny, czy istnieje konieczność przedłużenia mandatu BERT. W przypadku gdy przedłużenie jest uzasadnione, dokonuje się przeglądu uregulowań budżetowych i proceduralnych, a także przeglądu zasobów ludzkich.

Artykuł 45

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia [31 grudnia 2009 r.]

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ||

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

Sieci i usługi łączności elektronicznej, ochrona prywatności i ochrona konsumentów ***I

P6_TA(2008)0452

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników oraz dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów (COM(2007)0698 — C6-0420/2007 — 2007/0248(COD))

(2010/C 8 E/47)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0698),

Środa, 24 września 2008 r.

- uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 95 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C6-0420/2007),
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Kultury i Edukacji, Komisji Prawnej oraz Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0318/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TC1-COD(2007)0248

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 24 września 2008 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/.../WE zmieniającej dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników oraz dyrektywę 2002/58/WE dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ||,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz. U. C 24 z 30.8.2008, str. 50.

⁽²⁾ Dz. U. C 257 z 9.10.2008, str. 51.

⁽³⁾ Dz. U. C 181 z 18.7.2008, str. 1.

⁽⁴⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 24 września 2008 r.

Środa, 24 września 2008 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Funkcjonowanie *dyrektyw*: 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) ⁽¹⁾, 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽²⁾, 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) ⁽³⁾, 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽⁴⁾ oraz 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) ⁽⁵⁾, które stanowią obowiązujące ramy regulacyjne dla sieci i usług łączności elektronicznej podlega okresowemu przeglądowi przeprowadzanemu przez Komisję w szczególności w celu określenia potrzeby zmiany w świetle rozwoju technologicznego i sytuacji na rynku.
- (2) W tym względzie, Komisja przedstawiła wnioski w swoim komunikacie dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie przeglądu ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej.
- (3) Reforma ram regulacyjnych UE dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej, włącznie ze wzmocnieniem przepisów odnoszących się do użytkowników niepełnosprawnych, stanowi zasadniczy krok w kierunku osiągnięcia celu, jakim jest stworzenie jednolitej europejskiej przestrzeni informacyjnej, a zarazem integracyjnego społeczeństwa informacyjnego. Te cele zostały uwzględnione w strategicznych ramach na rzecz rozwoju społeczeństwa informacyjnego, o których mowa w komunikacie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 1 czerwca 2005 r., zatytułowanym „i2010 - Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia”.
- (4) *Usługa powszechna stanowi zabezpieczenie dla osób, którym zasoby finansowe, lokalizacja geograficzna lub specyficzne potrzeby społeczne nie pozwalają na dostęp do podstawowych usług dostępnych już większości obywateli. Fundamentalnym wymogiem usługi powszechnej określonej w dyrektywie 2002/22/WE jest zapewnienie użytkownikom, na życzenie, podłączenia do publicznej sieci telefonicznej w oznaczonym miejscu, po przystępnej cenie. Nie dotyczy ona więc ani usług telefonii komórkowej ani szerokopasmowego dostępu do Internetu. Ten podstawowy wymóg zderza się z ewolucją technologii i rynku, w którym komunikacja za pomocą sieci komórkowej może być podstawową formą dostępu do wielu dziedzin a sieci wciąż przyswajają technologie związane z komunikacją mobilną i technologie szerokopasmowe. Taki rozwój wiąże się z koniecznością przeprowadzenia oceny, czy spełnione są warunki techniczne, społeczne i ekonomiczne uzasadniające włączenie łączności mobilnej i szerokopasmowego dostępu do Internetu w zakres obowiązków świadczenia usługi powszechnej, jak również związanych z tym kwestii finansowych. W tym celu Komisja przedstawi nie później niż na jesieni 2008 r. przegląd zakresu obowiązku świadczenia usługi powszechnej oraz projekt reformy dyrektywy 2002/22/WE, aby sprostać odpowiednim celom usługi powszechnej. Przegląd uwzględni konkurencyjność gospodarczą i będzie zawierał analizę warunków społecznych, handlowych i technologicznych oraz ryzyko wykluczenia społecznego. Uwzględni on również rentowność techniczną i gospodarczą, szacowane koszty, alokację kosztów oraz formy finansowania zreformowanego obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Ponieważ kwestie odnoszące się do zakresu obowiązku świadczenia usługi powszechnej będą w pełni objęte oddzielną procedurą, niniejsza dyrektywa zajmuje się jedynie innymi aspektami dyrektywy 2002/22/WE.*

⁽¹⁾ Dz. U. L 108 z 24.4.2002, str. 7.

⁽²⁾ Dz. U. L 108 z 24.4.2002, str. 21.

⁽³⁾ Dz. U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

⁽⁴⁾ Dz. U. L 108 z 24.4.2002, str. 51.

⁽⁵⁾ Dz. U. L 201 z 31.7.2002, str. 37.

Środa, 24 września 2008 r.

- (5) Dla jasności i uproszczenia niniejszy akt dotyczy jedynie zmian do dyrektyw 2002/22/WE i 2002/58/WE.
- (6) *Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 1999/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urzędzeń radiowych i końcowych urzędzeń telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności ⁽¹⁾, a w szczególności dla wymogów dotyczących osób niepełnosprawnych na mocy jej art. 3 ust. 3 lit. f), niektóre aspekty dotyczące urzędzeń końcowych, w tym urzędzeń przeznaczonych dla użytkowników niepełnosprawnych, należy uwzględnić w zakresie dyrektywy 2002/22/WE, aby ułatwić dostęp do sieci i korzystanie z usług. Obecnie takie urzędzenia obejmują końcowe odbiorcze urzędzenia radiowe i telewizyjne, a także specjalne urzędzenia dla użytkowników końcowych z upośledzeniem słuchu.*
- (7) *Państwa członkowskie powinny wprowadzić środki mające na celu wsparcie powstania rynku dla szeroko dostępnych produktów i usług, które oferowałyby rozwiązania przeznaczone dla użytkowników niepełnosprawnych. Można tego dokonać, między innymi, poprzez odwołanie się do norm europejskich, wprowadzenie wymogów w zakresie dostępności elektronicznej (e-dostępności) do procedur udzielania zamówień publicznych na towary i świadczenie usług związanych z przetargami oraz poprzez wdrożenie aktów prawnych chroniących prawa osób niepełnosprawnych.*
- (8) Definicje wymagają skorygowania ze względu na zgodność z zasadą neutralności technologii i w celu zachowania ich aktualności w świetle rozwoju technologicznego. W szczególności, należy oddzielić warunki świadczenia usług do faktycznych elementów składających się na definicję publicznie dostępnej usługi telefonicznej tj. *usługi łączności elektronicznej* dostępnej publicznie dla inicjowania i odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, poprzez wybór lub wybór wstępny dostawcy lub odsprzedaż, krajowych i/lub międzynarodowych wywołań *oraz specjalnych środków komunikacji dla użytkowników niepełnosprawnych korzystających z usług transmisji tekstu lub „rozmów totalnych”* poprzez numer lub numery w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej, *bez względu na fakt, czy taka usługa odbywa się poprzez komutacje łączy, czy też w oparciu o technologię pakietową. Nieodłączną cechą takiej usługi jest jej dwukierunkowość, co pozwala obu stronom na wykonywanie połączeń.* Usługa niespełniająca tych warunków, *jak np. opcja click-through na stronie internetowej obsługi klienta*, nie jest publicznie dostępną usługą telefoniczną.
- (9) Należy wyjaśnić zasady stosowania niektórych przepisów w celu uwzględnienia sytuacji, w których dostawca usług odsprzedaje lub zmienia wizerunek marki publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczonych przez inne przedsiębiorstwo.
- (10) W wyniku rozwoju technologicznego i sytuacji na rynku, sieci w coraz większym stopniu przechodzą na stosowanie technologii protokołu internetowego (IP) i konsumenci mają coraz większe możliwości wyboru między wieloma konkurującymi dostawcami usług głosowych. Dlatego też państwa członkowskie powinny mieć możliwość oddzielenia obowiązków świadczenia usługi powszechnej, dotyczących zapewnienia podłączenia do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, od świadczenia publicznie dostępnej usługi telefonicznej (włącznie z połączeniami do służb ratunkowych za pośrednictwem numeru „112”). Takie rozdzielenie nie powinno mieć wpływu na zakres obowiązków w ramach usługi powszechnej, określanych i poddawanych przeglądowi na poziomie Wspólnoty. Państwa członkowskie, w których korzysta się z innych niż „112” numerów dostępu do krajowych numerów alarmowych, mogą nakładać na przedsiębiorstwa podobne obowiązki w zakresie dostępu do tych krajowych numerów alarmowych.
- (11) Krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość monitorowania zmian i poziomu taryf detalicznych na usługi, które mieszczą się w zakresie obowiązku świadczenia usługi powszechnej nawet wówczas, gdy państwo członkowskie nie wyznaczyło jeszcze przedsiębiorstwa do świadczenia usługi powszechnej.
- (12) Zbędne obowiązki mające na celu ułatwienie przejścia z dawnych ram regulacyjnych z 1998 r. na nowe — z 2002 r. należy uchylić wraz z innymi przepisami, które pokrywają się z przepisami ustanowionymi w dyrektywie 2002/21/WE i je powielają.

⁽¹⁾ Dz. U. L 91 z 7.4.1999, str. 10.

Środa, 24 września 2008 r.

- (13) Wymóg dotyczący zapewnienia minimalnego zestawu linii dzierżawionych na poziomie detalicznym, niezbędny do zagwarantowania ciągłości stosowania przepisów ram regulacyjnych z 1998 r. w dziedzinie linii dzierżawionych, których udostępnianie nie było jeszcze w wystarczającym stopniu konkurencyjne w czasie wejścia w życie ram regulacyjnych z 2002 r., nie jest już konieczny i powinien zostać uchylony.
- (14) Dalsze nakładanie wymogu wyboru i wstępnego wyboru dostawcy bezpośrednio przez prawo wspólnotowe mogłoby przyczynić się do ograniczenia rozwoju technologicznego. Te środki zaradcze powinny raczej wprowadzać krajowe organy regulacyjne w wyniku analizy rynku, zgodnie z procedurami ustanowionymi w dyrektywie 2002/21/WE.
- (15) **Przepisy dotyczące umów powinny mieć zastosowanie nie tylko do konsumentów, ale także do innych użytkowników końcowych, w szczególności mikroprzedsiębiorstw i MŚP, które mogą preferować umowę dostosowaną do potrzeb konsumenta. Dla uniknięcia zbędnego obciążenia administracyjnego dla dostawców usług i złożoności wynikającej z definicji MŚP, przepisy dotyczące umów nie powinny automatycznie mieć zastosowania do innych użytkowników końcowych, a jedynie na ich życzenie. Państwa członkowskie powinny podjąć odpowiednie środki mające na celu zwiększenie świadomości o takiej możliwości wśród MŚP.**
- (16) Dostawcy usług łączności elektronicznej powinni zagwarantować, że ich klienci są odpowiednio informowani o tym, czy mają przez nich zapewniony dostęp do służb ratunkowych **oraz informację o lokalizacji dzwoniącego** czy też nie i otrzymywać wyraźne i przejrzyste informacje w początkowej umowie oraz w regularnych odstępach czasowych po jej zawarciu, na przykład wraz z rachunkami klientów. **Te informacje powinny obejmować wszelkie ograniczenia w zakresie zasięgu terytorialnego w oparciu o planowane operacyjne parametry techniczne usługi oraz dostępną infrastrukturę. Tam, gdzie usługa nie jest świadczona w ramach komutowanej sieci telefonicznej, informacje powinny również zawierać poziom niezawodności dostępu i informacje o lokalizacji dzwoniącego w porównaniu do usługi świadczonej w komutowanej sieci telefonicznej, uwzględniając aktualne technologie i standardy jakości, jak również wszelkie parametry jakości usług określone w dyrektywie 2002/22/WE. Usługi głosowe pozostają najbardziej niezawodną i odpowiednią formą dostępu do służb ratowniczych. Inne środki komunikowania, takie jak wiadomości tekstowe mogą być mniej niezawodne i nie są natychmiastowe. Państwa członkowskie powinny jednakże, jeżeli uznają to za stosowne promować rozwój i stosowanie innych środków dostępu do służb ratunkowych mogących zapewnić dostęp porównywalny z usługami głosowymi.** Klienci powinni również być właściwie informowani o możliwych **typach działań**, które dostawca usług łączności elektronicznej może podejmować w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa lub o sposobach reagowania na zdarzenia naruszenia bezpieczeństwa i integralności, ponieważ takie działania mogą mieć bezpośredni lub pośredni wpływ na dane klienta, prywatność lub inne aspekty świadczonych usług.
- (17) **W odniesieniu do urządzeń końcowych, umowa powinna precyzować wszelkie restrykcje nałożone przez dostawcę na korzystanie z tych urządzeń przez użytkownika, takie jak blokada SIM w urządzeniach komórkowych oraz wszelkie opłaty należne w związku z zakończeniem umowy zarówno przed uzgodnionym terminem jej zakończenia jak i w uzgodnionym terminie wygaśnięcia, w tym wszelkie opłaty nałożone w związku z zatrzymaniem urządzenia.**
- (18) **Bez nakładania jakichkolwiek obowiązków podjęcia działań przez dostawcę ponad działania wymagane w prawie wspólnotowym, umowa konsumencka powinna również precyzować rodzaj działań (o ile ma to zastosowanie), jakie dostawca może podjąć w przypadku zdarzeń naruszających bezpieczeństwo lub integralność, gróźb lub ryzyka narażenia na szkodę, oraz wszelkie reguły wdrażane przez dostawcę w celu zapewnienia odszkodowania w razie wystąpienia powyższych zdarzeń.**
- (19) **W celu właściwego odniesienia się do kwestii pozostających w ramach interesu publicznego w zakresie usług komunikacyjnych, a także zachęcenia do ochrony praw i wolności, właściwe władze krajowe powinny być zdolne do wytwarzania i rozpowszechniania, przy udziale dostawców, informacji pozostających w ramach interesu publicznego w zakresie usług komunikacyjnych. Informacje te powinny obejmować zawiadomienia dotyczące naruszeń praw autorskich oraz innego rodzaju bezprawnego wykorzystywania bądź rozpowszechniania treści szkodliwych, a także porady i środki ochrony z zakresu zagrożenia bezpieczeństwa osób, jakie może przykładowo zaistnieć w związku z ujawnieniem w niektórych przypadkach informacji prywatnych lub danych osobowych i osobistych. Przepływ informacji może być koordynowany w ramach procedury współpracy ustanowionej w art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE. Tego rodzaju informacje pozostające w ramach interesu publicznego powinny być możliwie najczęściej uaktualniane i przedstawiane w sposób zrozumiały w wersji elektronicznej i papierowej, w zależności od decyzji podjętej przez**

Środa, 24 września 2008 r.

- dane państwo członkowskie, a także na stronach internetowych krajowych władz publicznych. Krajowe władze regulacyjne powinny być zdolne do zobligowania dostawców do przekazywania tego rodzaju standardowych informacji, w sposób uznany za właściwy przez krajowe władze regulacyjne, wszystkim klientom. Znaczne koszty dodatkowe dostawców usług związane z rozpowszechnianiem wspomnianych informacji powinny stanowić przedmiot umowy pomiędzy dostawcami a właściwymi władzami i powinny być przez nie ponoszone. Odnośne informacje powinny być również zamieszczane w umowach.
- (20) Prawo abonentów do odstąpienia od zawartych umów bez ponoszenia kary dotyczy zmian w obowiązkach umownych, które są narzucane przez dostawców sieci i/lub usług łączności.
- (21) Przepisy wspólnotowe dotyczące ochrony konsumentów oraz krajowe przepisy zgodne z prawem wspólnotowym powinny mieć zastosowanie do dyrektywy 2002/22/WE bez żadnych wyjątków.
- (22) Użytkownicy końcowi powinni decydować, jakie zgodne z prawem treści chcą móc przesyłać i otrzymywać oraz z jakich usług, programów, sprzętu i oprogramowania komputerowego chcą w tym celu korzystać, bez uszczerbku dla konieczności zachowania integralności i bezpieczeństwa sieci i usług. Konkurencyjny rynek z przejrzystą ofertą, o której mowa w dyrektywie 2002/22/WE powinien zapewnić, że użytkownicy końcowi mają możliwość dostępu i upowszechniania wszelkich zgodnych z prawem treści oraz do korzystania ze wszelkich zgodnych z prawem zastosowań użytkowych i/lub usług według własnego wyboru, zgodnie z art. 8 dyrektywy 2002/21/WE. Biorąc pod uwagę rosnące znaczenie łączności elektronicznej dla konsumentów i podmiotów gospodarczych, użytkownicy powinni być w każdym przypadku w pełni informowani o wszelkich restrykcjach i/lub ograniczeniach dotyczących korzystania z usług łączności elektronicznej wprowadzanych przez dostawcę usług i/lub sieci. Takie informacje powinny precyzować, zgodnie z wyborem dostawcy usługi, rodzaj treści, zastosowania użytkowego lub usług lub też indywidualnych zastosowań lub usług, albo też obydwa. W zależności od zastosowanej technologii i rodzaju restrykcji i/lub ograniczenia, takie restrykcje i/lub ograniczenia mogą wymagać zgody użytkownika zgodnie z dyrektywą 2002/58/WE.
- (23) Konkurencyjny rynek powinien stworzyć użytkownikom możliwość korzystania z usług o jakości, jakiej wymagają, jednak w szczególnych przypadkach może zaistnieć konieczność zagwarantowania, by sieci łączności publicznej osiągały minimalne poziomy jakości, w celu niedopuszczenia do degradacji usługi, zablokowania dostępu i/lub ograniczeń oraz zwolnienia tempa. W przypadku braku skutecznej konkurencji, krajowe organy regulacyjne powinny wykorzystać środki zaradcze, dostępne im na mocy dyrektyw ustanawiających ramy regulacyjne łączności elektronicznej, w celu zapewnienia, że dostęp użytkowników do określonych rodzajów treści i zastosowań użytkowych nie jest ograniczany bez racjonalnego uzasadnienia. Krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość wydania wytycznych w zakresie minimalnej jakości usług zgodnie z dyrektywą 2002/22/WE oraz przyjęcia innych środków, jeżeli w ich opinii te środki zaradcze nie okazały się skuteczne w odniesieniu do interesów użytkowników i innych okoliczności. Takie wytyczne i środki mogłyby obejmować podstawowy zbiór nieograniczonych usług.
- (24) Z braku odpowiednich przepisów prawa wspólnotowego treści, programy i usługi powinny być uznane za zgodne z prawem lub szkodliwe zgodnie z krajowym prawem materialnym i proceduralnym. Podejmowanie zgodnie z odpowiednią procedurą decyzji o tym, czy treści, programy lub usługi są zgodne z prawem lub szkodliwe czy nie, należy do zadań właściwych organów państw członkowskich, a nie do dostawców sieci lub usług łączności elektronicznej. Dyrektywa 2002/22/WE nie narusza dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) ⁽¹⁾, która m. in. zawiera zasadę „zwykłego przekazu” dotyczącą usługodawców będących pośrednikami. Dyrektywa 2002/22/WE nie wymaga od dostawców monitorowania informacji przekazywanych za pośrednictwem ich sieci lub nakładania kar czy podejmowania kroków prawnych przeciwko ich klientom z powodu takich informacji, ani nie nakładają na dostawców odpowiedzialności za takie informacje. Za nakładanie kar lub wszczynanie postępowań karnych odpowiedzialne są właściwe organy ścigania.
- (25) Dyrektywa 2002/22/WE nie stanowi uszczerbku dla właściwego i niedyskryminującego zarządzania siecią przez dostawców.

⁽¹⁾ Dz. U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.

Środa, 24 września 2008 r.

- (26) **Ponieważ niespójne środki zaradcze znacznie zaburzają pełną realizację rynku wewnętrznego, Komisja powinna przeprowadzić ocenę wytycznych lub innych środków przyjętych przez krajowe organy regulacyjne mających na celu ewentualną interwencję regulacyjną we Wspólnocie oraz, o ile to konieczne, przyjąć techniczne środki wykonawcze w celu osiągnięcia spójności w całej Wspólnocie.**
- (27) Dostępność przejrzystych, aktualnych i porównywalnych taryf ma zasadnicze znaczenie dla konsumentów na konkurencyjnych rynkach, na których występuje wielu dostawców oferujących usługi. Konsumentom usług łączności elektronicznej powinni mieć możliwość łatwego porównania cen różnych usług oferowanych na rynku, na podstawie informacji o taryfach, publikowanych w łatwo dostępnej formie. W celu umożliwienia im łatwego porównania cen, krajowe organy regulacyjne powinny dysponować uprawnieniami do wymagania od operatorów większej przejrzystości taryf i zapewnienia, że osoby trzecie mają prawo do bezpłatnego korzystania z publicznie dostępnych taryf publikowanych przez przedsiębiorstwa świadczące usługi łączności elektronicznej. **Powinny one również bezpośrednio lub przez strony trzecie, udostępnić cenniki, jeżeli nie zostały one zapewnione na rynku nieodpłatnie lub po rozsądnej cenie.** Operatorzy powinni mieć prawo do wszelkiego wynagrodzenia z tytułu takiego korzystania z taryf, które już zostały opublikowane i w związku z tym stanowią własność publiczną. Użytkownicy powinni być ponadto odpowiednio informowani o obowiązujących cenach lub o rodzaju oferowanych usług przed zakupem usługi, w szczególności, gdy z bezpłatnym numerem telefonicznym wiążą się dodatkowe opłaty. **Krajowe organy regulacyjne powinny móc wymagać, by te informacje były dostarczane ogólnie oraz dla pewnych kategorii usług określonych przez nie, przed wykonaniem połączenia; Przy określaniu kategorii połączeń wymagających informacji o cenie przed wykonaniem połączenia, krajowe organy regulacyjne powinny właściwie uwzględnić charakter usługi, warunki cenowe oraz czy jest ona świadczona przez usługodawcę nie będącego dostawcą elektronicznych usług komunikacyjnych.**
- (28) **Konsumentom powinni być informowani o ich prawie wykorzystania danych osobowych w spisach abonentów, a w szczególności celu lub celów tych spisów, jak również o ich prawie do nieodpłatnego nie figurowania w publicznym spisie abonentów, na mocy dyrektywy 2002/58/WE. Powinni oni również być informowani o możliwości istnienia systemów umożliwiających zawarcie danych w spisie abonentów, ale nie udostępniania ich użytkownikom spisu.**
- (29) **Państwa członkowskie powinny wprowadzić punkty kompleksowej obsługi służące do udzielania wszelkiego rodzaju informacji użytkownikom. Punkty te, którymi mogłyby zarządzać krajowe organy regulacyjne wraz ze stowarzyszeniami konsumentów, powinny również móc udzielać pomocy prawnej w sprawach sporów z operatorami. Dostęp do tych informacji powinien być bezpłatny, a użytkownicy powinni być informowani o ich istnieniu poprzez regularne kampanie informacyjne.**
- (30) W odniesieniu do przyszłych sieci IP, w których świadczenie usługi może być oddzielone od udostępniania sieci, państwa członkowskie powinny określić najbardziej odpowiednie środki, które należy podjąć w celu zapewnienia dostępności publicznie dostępnych usług telefonicznych dostarczanych za pośrednictwem publicznych sieci łączności i niezakłóconego dostępu do służb ratunkowych w przypadku załamania sieci w wyniku katastrofy lub w przypadku działania siły wyższej.
- (31) W zakres usług pomocy operatora wchodzi różnego rodzaju usługi na rzecz użytkowników końcowych. Świadczenie takich usług powinno być przedmiotem negocjacji handlowych między dostawcami publicznych sieci łączności a operatorami świadczącymi usługi pomocy, tak jak ma to miejsce w przypadku wszelkich innych usług wspierania klienta i nie ma potrzeby utrzymywania obowiązku ich dostarczania. Dlatego należy uchylić odpowiedni obowiązek.
- (32) **Usługi biura numerów powinny być — i często są — świadczone na zasadzie konkurencji, zgodnie z art. 5 dyrektywy Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾. W celu zapewnienia użytkownikom końcowym maksimum korzyści z konkurencji — z ostatecznym celem umożliwienia usunięcia regulacji detalicznych w odniesieniu do tych usług — należy wprowadzić środki hurtowe gwarantujące umieszczenie danych użytkowników końcowych (zarówno sieci stacjonarnych, jak i ruchomych) w bazach danych, zorientowane na koszt dostarczanie tych danych dostawcom usług oraz udostępnianie sieci na zorientowanych na koszt, racjonalnych i przejrzystych warunkach.**

⁽¹⁾ Dz. U. L 249 z 17.9.2002, str. 21.

Środa, 24 września 2008 r.

- (33) Użytkownicy końcowi powinni mieć możliwość wywołania i dostępu do dostępnych służb ratunkowych za pośrednictwem każdej usługi telefonicznej zdolnej do inicjowania połączenia głosowego za pośrednictwem numeru lub numerów w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej. Służby ratunkowe powinny mieć możliwość przyjmowania połączeń na numer „112” i odpowiadania na nie co najmniej równie sprawnie i skutecznie, jak w przypadku połączeń na inne krajowe numery alarmowe. Istotne znaczenie ma podnoszenie świadomości użytkowników o istnieniu numeru „112”. Ma to na celu poprawę ochrony i bezpieczeństwa obywateli podróżujących po terytorium Unii Europejskiej. W tym celu obywatele powinni być informowani, że numer „112” mogą wykorzystywać jako jeden numer alarmowy podczas podróży w każdym państwie członkowskim, w szczególności poprzez informacje przekazywane w międzynarodowych terminalach autobusowych, na dworcach kolejowych, w portach i portach lotniczych oraz informacje zamieszczane w książkach telefonicznych, w automatach telefonicznych, w materiałach abonenckich i rozliczeniach usług. **Leży to głównie w kompetencji państw członkowskich, ale Komisja powinna nadal wspierać i uzupełniać inicjatywy państw członkowskich w zwiększaniu świadomości o istnieniu numeru „112” oraz regularnie oceniać wiedzę społeczeństwa o tym numerze.** Obowiązek dostarczania informacji o lokalizacji rozmówców powinien zostać wzmocniony w celu poprawy ochrony obywateli Unii Europejskiej. W szczególności, operatorzy powinny zapewniać, by informacje o lokalizacji rozmówców były przekazywane służbom ratunkowym w trybie „push”. Aby nadać za osiągnięciami technologicznymi, również tymi, które umożliwiają coraz bardziej precyzyjną lokalizację rozmówców, Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania technicznych środków wykonawczych dla zapewnienia skutecznego wdrażania numeru „112” we Wspólnocie z korzyścią dla obywateli Unii Europejskiej.
- (34) Państwa członkowskie powinny podjąć szczególne środki w celu zapewnienia, że służby ratunkowe, w tym te objęte numerem „112”, są w równym stopniu dostępne dla osób niepełnosprawnych, w szczególności niesłyszących użytkowników końcowych, użytkowników z upośledzeniem słuchu, z upośledzeniem mowy i głuchoniewidomych. Może się to wiązać z zapewnieniem specjalnych urządzeń użytkownikom końcowym z upośledzeniem słuchu, usług transmisji tekstu lub innych specjalistycznych urządzeń.
- (35) **Rozwój międzynarodowego kodu „3883” (przestrzeń numerowa telefonii europejskiej (ETNS)) jest obecnie powstrzymany przez brak popytu, całkowicie zbiurokratyzowane wymogi proceduralne oraz niewystarczający poziom świadomości.** W celu wspierania rozwoju ETNS **Komisja powinna przekazać odpowiedzialność za zarządzanie nim, za przydzielanie i promocję Organowi Europejskich urzędów regulacji telekomunikacji (BERT) albo - na wzór realizacji domeny najwyższego poziomu „.eu” — osobnemu organowi, wyznaczonemu przez Komisję na podstawie otwartej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedury selekcji i działającemu w oparciu o zasady operacyjne stanowiące część prawa wspólnotowego.**
- (36) **Zgodnie z decyzją 2007/116/WE z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym, Komisja dokonała rezerwacji numerów w zakresie numeracyjnym „116” na potrzeby niektórych usług użyteczności społecznej⁽¹⁾. Numery określone w ramach wspomnianej decyzji nie mogą być wykorzystywane na potrzeby inne niż potrzeby tam określone, lecz państwa członkowskie nie są w jakikolwiek sposób zobligowane do zapewnienia, że usługi związane z zarezerwowanymi numerami są rzeczywiście świadczone. Stosowne postanowienia decyzji 2007/116/WE powinny zostać odzwierciedlone z dyrektywie 2002/22/WE w celu ich ściślejszego zespojenia z ramami regulacyjnymi z zakresu sieci i usług komunikacji elektronicznej, a także zapewnienia dostępu osób niepełnosprawnych. Mając na względzie szczególne aspekty związane ze zgłaszaniem zaginięcia dzieci oraz obecną ograniczoną dostępnością wspomnianej usługi, państwa członkowskie powinny nie tylko dokonać rezerwacji numeru, lecz także zagwarantować faktyczną dostępność na ich terytorium, pod numerem 116000, usługi z zakresu zgłaszania zaginięć dzieci.**
- (37) Koncepcja jednolitego rynku oznacza, że użytkownicy końcowi mogą mieć dostęp do wszystkich numerów uwzględnionych w krajowych planach numeracji innych państw członkowskich oraz do usług dostępu, włącznie z usługami społeczeństwa informacyjnego, za pośrednictwem niegeograficznych numerów telefonicznych w obrębie Wspólnoty, w tym także innych bezpłatnych numerów telefonicznych i połączeń telefonicznych po najwyższych stawkach. Użytkownicy końcowi powinni mieć również możliwość dostępu do numerów z ||ETNS|| i powszechnej sieci bezpłatnych linii telefonicznych (UIFN). Transgraniczny dostęp do zasobów numeracji i powiązanych usług nie powinien być ograniczony, za wyjątkiem obiektywnie uzasadnionych przypadków, takich jak konieczność zwalczania oszustw i nadużyć np. w związku z niektórymi najdroższymi usługami, lub gdy numer jest definiowany jako mający wyłącznie zasięg krajowy (np. krótki kod krajowy). Użytkownicy powinni z być wyprzedzeniem i jasno informowani o wszelkich zmianach mających zastosowanie do bezpłatnych numerów takich, jak opłaty za międzynarodowe wywołania numerów dostępnych za pośrednictwem standardowych międzynarodowych kodów dla połączeń zagranicznych. W celu zapewnienia użytkownikom końcowym skutecznego dostępu do numerów i usług we Wspólnocie, Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania środków wykonawczych. **Użytkownicy końcowi powinni także mieć możliwość połączenia się z jakimkolwiek innym użytkownikiem końcowym (zwłaszcza poprzez numery IP) w celu wymiany danych niezależnie od operatora, którego wybrali.**

(1) Dz. U. L 49, 17.2.2007, str. 30.

Środa, 24 września 2008 r.

- (38) By w pełni korzystać z konkurencyjnego środowiska, konsumenci powinni mieć możliwość podejmowania świadomych wyborów i zmiany usługodawcy, gdy leży to w ich interesie. Istotną sprawą jest zapewnienie, że z tej możliwości mogą oni korzystać bez ograniczeń prawnych, technicznych lub praktycznych, w postaci, między innymi, warunków umownych, procedur, opłat itd. Nie wyklucza to jednak określania racjonalnie uzasadnionych minimalnych okresów w umowach konsumenckich. Możliwość przeniesienia numeru jest podstawowym ułatwieniem w dokonywaniu wyboru przez konsumentów i skutecznym aspektem konkurencji na rynku łączności elektronicznej, a zatem takie przeniesienie powinno być realizowane w krótkim czasie, **zazwyczaj nie później niż w ciągu jednego dnia od daty złożenia wniosku przez konsumenta. Jednak, jak pokazuje doświadczenie z niektórych państw członkowskich, istnieje ryzyko przeniesienia numeru konsumenta bez jego zgody. Chociaż jest to kwestia, która w pierwszym rzędzie podlega rozpatrzeniu przez organy egzekwujące stosowanie prawa, państwa członkowskie powinny mieć możliwość stosowania minimalnych proporcjonalnych środków dotyczących procesu zmiany numeru, niezbędnych do ograniczenia takiego ryzyka, jednocześnie nie pozbawiając tego procesu atrakcyjności dla konsumentów.** W celu dostosowania możliwości przeniesienia numeru do zmian rynkowych i technologicznych, włącznie z ewentualnym przeniesieniem spisu numerów i informacji o profilu abonenta, przechowywanych w ramach sieci, Komisja powinna mieć możliwość przyjmowania środków wykonawczych w tym obszarze. W ocenie, czy warunki technologiczne i rynkowe pozwalają na przenoszenie numerów między sieciami stacjonarnymi świadczącymi usługi a sieciami ruchomymi, należy w szczególności uwzględnić ceny podane użytkownikom oraz koszty przeniesienia dla przedsiębiorstw świadczących usługi w obrębie sieci stacjonarnych i ruchomych.
- (39) **█** Prawne obowiązki upowszechniania „must carry” mogą mieć zastosowanie w przypadku określonych usług **radiowych, audiowizualnych usług medialnych oraz usług uzupełniających** zapewnianych przez określonych dostawców usług medialnych. **Medialne usługi audiowizualne są zdefiniowane w dyrektywie 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej** ⁽¹⁾. Państwa członkowskie powinny podać jasne uzasadnienie obowiązków „must carry” dla zagwarantowania, że takie obowiązki są przejrzyste, proporcjonalne i właściwie określone. W tym względzie zasady „must carry” powinny być konstruowane w sposób przewidujący wystarczające środki zachęcające do efektywnego inwestowania w infrastrukturę. Zasady „must carry” należy poddawać okresowemu przeglądowi dla zachowania ich aktualności w zależności od zmian technologicznych i rynkowych oraz zapewnienia, że są one w dalszym ciągu proporcjonalne do celów, które należy osiągnąć. **Usługi uzupełniające obejmują, ale nie ograniczają się do** usług mających na celu poprawę dostępności dla użytkowników niepełnosprawnych takich, jak usługa wideotekstu, usługa wyświetlania napisów, dźwiękowego opisu obrazu, języka migowego.
- (40) W celu wyeliminowania istniejących niedociągnięć pod względem konsultacji z konsumentami i odpowiedniego traktowania interesów obywateli, państwa członkowskie powinny wprowadzić **odpowiednie mechanizmy** konsultacji. **Mechanizmy takie mogłyby** polegać na powołaniu instytucji, która, niezależnie od krajowych organów regulacyjnych i dostawców usług, przeprowadzałaby badanie w zakresie aspektów dotyczących konsumentów, na przykład dotyczące zachowań konsumentów i mechanizmów zmiany dostawców, i która działałaby w sposób przejrzysty oraz wnosiłaby swój wkład do istniejących mechanizmów przeprowadzania konsultacji z zainteresowanymi stronami. **Powinien zostać ponadto ustanowiony mechanizm mający na celu zapewnienie właściwej współpracy z zakresu kwestii związanych z propagowaniem treści legalnych. Jakiegokolwiek procedury współpracy ustanowione w ramach tego rodzaju mechanizmu nie powinny jednak umożliwiać systematycznego nadzoru nad korzystaniem z Internetu.** W razie potrzeby rozwiązania kwestii ułatwienia dostępu do elektronicznych usług łączności i urządzeń końcowych i do korzystania z nich dla użytkowników niepełnosprawnych, oraz bez uszczerbku dla dyrektywy 1999/5/WE **█**, a w szczególności potrzeb związanych z niepełnosprawnością, zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. f), Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia środków wykonawczych.
- (41) **Procedura rozstrzygania sporów inaczej niż na drodze sądowej powinna zostać wzmocniona poprzez zagwarantowanie odwoływania się do niezależnych organów rozstrzygania sporów inaczej niż na drodze sądowej, a także że jest ona zgodna przynajmniej z podstawowymi zasadami ustanowionymi w zaleceniu Komisji nr 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. dotyczącym zasad dla organów rozstrzygania sporów inaczej niż na drodze sądowej, zaangażowanych w pozasądowe rozstrzyganie sporów konsumenckich** ⁽²⁾. Państwa członkowskie mogą także wykorzystywać w tym celu istniejące organy rozstrzygania sporów pod warunkiem, że spełniają one mające zastosowanie wymagania, lub też mogą powołać nowe organy.

⁽¹⁾ Dz. U. L 332 z 18.12.2007, str. 27.

⁽²⁾ Dz. U. L 115 z 17.4.1998, str. 31.

Środa, 24 września 2008 r.

- (42) Obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa wyznaczone do obowiązkowego świadczenia usługi powszechnej należy zgłosić Komisji.
- (43) *Dyrektywa 2002/58/WE harmonizuje przepisy państw członkowskich wymagane dla zapewnienia równoważnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności, prawa do poufności i bezpieczeństwa systemów technologii informacyjnych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej, oraz dla zapewnienia swobodnego przepływu we Wspólnocie tego typu danych oraz urządzeń i usług łączności elektronicznej.*
- (44) *Przetwarzanie danych o ruchu dla celów związanych z bezpieczeństwem sieci i informacji - przy zapewnieniu dostępności, prawdziwości, integralności i poufności przechowywanych lub przekazywanych danych - pozwoli na przetwarzanie tych danych w uzasadnionym interesie kontrolera danych, tak aby uniemożliwić dostęp bez zezwolenia i rozsyłanie tzw. „złośliwych kodów” oraz położyć kres atakom typu Denial of Service oraz szkodom dla komputerów i sieci łączności elektronicznej. Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) winna regularnie publikować badania opisujące rodzaje przetwarzania dopuszczone na mocy art. 6 dyrektywy 2002/58/WE.*
- (45) *Definiując środki wykonawcze w zakresie bezpieczeństwa przetwarzania danych, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, Komisja angażuje wszystkie istotne organy i organizacje europejskie (ENISA, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i grupę roboczą, o której mowa w art. 29), jak również wszystkie odpowiednie zainteresowane strony, w szczególności aby być informowaną o najlepszych dostępnych technicznych i ekonomicznych metodach poprawy wdrażania dyrektywy 2002/58/WE.*
- (46) *Przepisy dyrektywy 2002/58/WE precyzują i uzupełniają dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ oraz w uzasadnionym interesie abonentów będących osobami fizycznymi lub prawnymi.*
- (47) *Liberalizacja rynków sieci i usług łączności elektronicznej i szybko postępujący rozwój technologiczny przyczyniły się do wzmożonej konkurencji i wzrostu gospodarczego, a w konsekwencji do powstania bogatej oferty usług dla użytkowników końcowych, dostępnych za pośrednictwem publicznych i prywatnych sieci łączności elektronicznej oraz publicznie dostępnych sieci prywatnych.*
- (48) *Adresy IP są kluczowe dla pracy Internetu. Identyfikują one za pomocą numeru urządzenia pracujące w sieci, takie jak komputery czy inteligentne urządzenia przenośne. Rozpatrując różne scenariusze, w których wykorzystywane są adresy IP, oraz związane z tym technologie, które w szybki sposób ewoluują, pojawiły się pytania dotyczące wykorzystywania tych adresów w niektórych okolicznościach jako danych osobowych. Komisja powinna zatem na podstawie badania dotyczącego adresów IP i ich wykorzystywania przedstawić w razie potrzeby tego rodzaju propozycje.*
- (49) *Postęp technologiczny umożliwia rozwój nowych zastosowań użytkowych opartych na urządzeniach do zbierania danych i identyfikacji, w tym na różnorodnych urządzeniach wykorzystujących częstotliwości radiowe. Na przykład urządzenia do identyfikacji radiowej (RFID) wykorzystują częstotliwości radiowe do odczytu danych metek towarowych z unikatowym kodem. Następnie te dane mogą być przekazywane do istniejących sieci łączności. Zastosowanie tego rodzaju technologii na szeroką skalę może przynieść istotne korzyści gospodarcze i społeczne, a tym samym w znaczący sposób przyczynić się do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, jeżeli ich stosowanie zostanie zaakceptowane przez obywateli. Dla osiągnięcia tego celu należy zapewnić jednostkom **wszystkie** podstawowe prawa, **w tym** prawo do ochrony prywatności i danych. Gdy takie urządzenia są podłączone do publicznie dostępnych sieci łączności elektronicznej lub będą korzystały z usług łączności elektronicznej jako podstawowej infrastruktury, zastosowanie mają odpowiednie przepisy dyrektywy 2002/58/WE, włącznie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa, ruchu i danych dotyczących lokalizacji i poufności.*

⁽¹⁾ Dz. U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

Środa, 24 września 2008 r.

- (50) **Dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej powinien przedsięwziąć odpowiednie środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa swoich usług. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 95/46/WE i dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności ⁽¹⁾, środki te powinny zagwarantować, że dostęp do danych osobowych ma jedynie upoważniony personel w celach zgodnych z prawem oraz że przechowywane lub przekazywane dane osobowe, a także sieć i usługi są chronione. Ponadto należy ustanowić politykę bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w celu określenia słabych punktów w systemie, jak również prowadzić regularny monitoring i podejmować działania prewencyjne, naprawcze i służące łagodzeniu negatywnych skutków.**
- (51) **Krajowe organy regulacyjne powinny monitorować podejmowane działania i rozpowszechniać najlepsze praktyki wśród dostawców publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej.**
- (52) **Naruszenie bezpieczeństwa powodujące utratę lub sprzeniewierzenie danych osobowych abonenta lub osoby indywidualnej, jeżeli nie zostanie odpowiednio i terminowo rozwiązane, może przyczynić się do poważnych szkód dla użytkowników. Dlatego też krajowy organ regulacyjny lub inny właściwy organ krajowy powinien zostać bezzwłocznie powiadomiony o każdym naruszeniu bezpieczeństwa przez odpowiedniego dostawcę usługi. Właściwe organy określają powagę naruszenia i zwracają się do odpowiednich dostawców usług o powiadomienie w odpowiednich wypadkach, bez zbędnej zwłoki osób, których dotyczy naruszenie. Ponadto w przypadkach, gdy istnieje natychmiastowe i bezpośrednie zagrożenie praw i interesów klienta (takich jak w przypadku nieuprawnionego dostępu do treści wiadomości elektronicznych e-mail, do wyciągów z karty kredytowej itp.), odnośni dostawcy usługi — oprócz właściwych organów krajowych — natychmiast informują bezpośrednio zagrożonych użytkowników. Ponadto dostawcy informują co roku użytkowników, których to dotyczy, o wszystkich naruszeniach bezpieczeństwa, o których mowa w dyrektywie 2002/58/WE i które miały miejsce w danym okresie. Powiadomienie organów krajowych i użytkowników powinno zawierać informacje o środkach podjętych przez usługodawcę w celu zaradzenia naruszeniu, a także zalecenie dotyczące ochrony użytkowników, których ono dotyczyło.**
- (53) **Krajowe organy regulacyjne powinny dbać o interesy obywateli Unii Europejskiej, między innymi poprzez przyczynianie się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony prywatności i danych osobowych. Muszą one dysponować odpowiednimi środkami w celu wykonywania swoich obowiązków, między innymi pełnymi i rzetelnymi danymi o faktycznych zdarzeniach naruszenia bezpieczeństwa, które doprowadziły do sprzeniewierzenia danych osobowych jednostek.**
- (54) **Przy przyjmowaniu środków mających na celu transpozycję dyrektywy 2002/58/WE władze i sądy państw członkowskich powinny nie tylko dokonywać wykładni swojego prawa krajowego w sposób zgodny ze wspomnianą dyrektywą, lecz również nie opierać się na takiej wykładni tej dyrektywy, która pozostawałaby w sprzeczności z innymi prawami podstawowymi lub ogólnymi zasadami prawa wspólnotowego, takimi jak zasada proporcjonalności.**
- (55) **Należy ustanowić przepisy dotyczące środków wykonawczych w celu określenia wspólnego zbioru wymogów, które należy spełnić w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony prywatności i bezpieczeństwa danych osobowych przekazywanych lub przetwarzanych w związku z korzystaniem z sieci łączności elektronicznej na rynku wewnętrznym.**
- (56) **Przy określaniu szczegółowych zasad dotyczących formy i procedur mających zastosowanie przy zgłaszaniu naruszeń bezpieczeństwa, należy wziąć pod uwagę okoliczności naruszenia, w tym zbadać, czy dane osobowe były zabezpieczone poprzez zakodowanie lub za pomocą innych środków skutecznie ograniczających prawdopodobieństwo maskowania tożsamości lub innych form wykorzystania danych niezgodnie z prawem. W tych zasadach i procedurach należy ponadto uwzględnić uzasadnione interesy organów powołanych do egzekwowania prawa, w przypadkach gdy przedwczesne ujawnienie mogłoby niepotrzebnie utrudnić badanie okoliczności naruszenia.**

(¹) Dz. U. L 105 z 13.4.2006, str. 54.

Środa, 24 września 2008 r.

- (57) Programy służące do ukradkowego monitorowania działań użytkowników i/lub udaremniania operacji wykonywanych na urządzeniach końcowych użytkowników z korzyścią dla osoby trzeciej (tak zwane oprogramowanie szpiegowskie) stanowią poważne zagrożenie dla prywatności. Należy zapewnić wysoki i równorzędny poziom ochrony prywatnej sfery użytkowników, niezależnie od tego, czy niechciane programy szpiegowskie są nieodwracalnie pobierane za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej, czy dostarczane i instalowane w formie ukrytej w programach rozpowszechnianych na zewnętrznych nośnikach do przechowywania danych takich, jak płyty kompaktowe, CD-ROM-y, klucze USB. **Państwa członkowskie powinny zachęcać użytkowników końcowych do podejmowania kroków niezbędnych do ochrony ich końcowych urządzeń przed wirusami i programami szpiegowskimi.**
- (58) Dostawcy usług łączności elektronicznej muszą ponieść znaczne nakłady inwestycyjne w celu zwalczania komunikatów niezamówionych („spam”). Są oni w lepszej sytuacji od użytkowników końcowych pod względem wiedzy i zasobów niezbędnych do wykrywania i identyfikacji nadawców takich komunikatów. Dostawcy usługi poczty elektronicznej oraz innych usług powinni zatem mieć możliwość **wszczywania** przeciwko nadawcom komunikatów niezamówionych **postępowań sądowych w sprawie takich naruszeń** i w ten sposób bronić interesów swoich klientów, a także własnych uzasadnionych interesów gospodarczych.
- (59) **W przypadku, gdy przetwarzaniu mogą ulegać dane dotyczące lokalizacji inne niż dane o ruchu, dane takie powinny być przetwarzane jedynie wówczas, gdy są one anonimowe, lub po uzyskaniu zgody użytkowników lub abonentów, których to dotyczy. Użytkownikom lub abonentom należy dostarczyć wyraźne i kompleksowe informacje dotyczące możliwości wycofania w każdym momencie ich zgody.**
- (60) Potrzeba zapewnienia odpowiedniego poziomu prywatności i ochrony danych przekazywanych i przetwarzanych w związku z korzystaniem z sieci łączności elektronicznej we Wspólnocie wymaga nadania skutecznych uprawnień w zakresie wykonania i egzekwowania przepisów, w celu zapewnienia odpowiednich środków zachęcających do ich przestrzegania. Krajowe organy regulacyjne powinny otrzymać wystarczające uprawnienia i środki w celu skutecznego badania przypadków nieprzestrzegania przepisów, włącznie z możliwością uzyskiwania wszelkich odpowiednich informacji, które mogą być im potrzebne do podejmowania decyzji w sprawach skarg i nakładania sankcji w sytuacjach nieprzestrzegania przepisów.
- (61) Transgraniczna współpraca i egzekwowanie powinny zostać wzmocnione zgodnie z istniejącymi wspólnotowymi mechanizmami transgranicznego egzekwowania, jak określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2006/2004 z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) ⁽¹⁾ w drodze zmiany tego rozporządzenia.
- (62) Środki niezbędne do wdrożenia dyrektyw 2002/22/WE || i || 2002/58/WE || należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznaných Komisji ⁽²⁾.
- (63) **Jeżeli traktat lizboński zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej ⁽³⁾ wejdzie w życie, Komisja powinna przedstawić Radzie i Parlamentowi nowy wniosek legislacyjny dotyczący prywatności i bezpieczeństwa danych w łączności elektronicznej, posiadający nową podstawę prawną.**
- (64) W szczególności Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków wykonawczych w odniesieniu do przejrzystości taryf, wymogów dotyczących minimalnej jakości usług, skutecznego świadczenia usług numeru „112”, skutecznego zapewnienia dostępu do numerów i usług oraz poprawy dostępności dla niepełnosprawnych użytkowników końcowych, a także zmian w celu dostosowania załączników do postępu technicznego lub zmian popytu na rynku. Komisji należy również przyznać uprawnienia w celu przyjęcia środków wykonawczych dotyczących wymogów w zakresie informowania i powiadamiania oraz współpracy transgranicznej. Ponieważ są to środki o zasięgu ogólnym i mają na celu zmianę innych niż istotne elementów dyrektywy 2002/22/WE poprzez uzupełnienie jej o nowe inne niż istotne elementy, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną z kontrolą, ustanowioną w art. 5a decyzji 1999/468/WE. **Biorąc pod uwagę, że przeprowadzenie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą w terminach zwykle stosowanych mogłoby, w pewnych wyjątkowych sytuacjach, hamować terminowe przyjęcie środków wykonawczych, Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny działać szybko w celu zapewnienia przyjęcia tych środków we właściwym czasie.**

⁽¹⁾ Dz. U. L 364 z 9.12.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz. U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽³⁾ Dz. U. C 306 z 17.12.2007, str. 1.

Środa, 24 września 2008 r.

(65) *Celem dyrektywy 2002/22/WE jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony praw konsumentów i indywidualnych użytkowników w ramach świadczenia usług telekomunikacyjnych. Ochrona ta nie jest wymagana w przypadku globalnych usług telekomunikacyjnych. Obejmują one korporacyjne usługi w zakresie danych lub łączności telefonicznej świadczone w pakiecie dużym przedsiębiorstwom usytuowanym w różnych krajach w obrębie UE lub poza nią w oparciu o umowy wynegocjowane indywidualnie przez obie strony o równej pozycji.*

(66) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2002/22/WE i 2002/58/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany do dyrektywy 2002/22/WE

(dyrektywa o usłudze powszechnej)

W dyrektywie 2002/22/WE (dyrektywie o usłudze powszechnej) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. W ramach dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) niniejsza dyrektywa zawiera przepisy dotyczące sieci i usług łączności elektronicznej dla użytkowników końcowych. Celem jest zapewnienie dostępu w całej Wspólnocie do publicznie dostępnych usług dobrej jakości poprzez skuteczną konkurencję i możliwość wyboru, a także zajęcie się okolicznościami, w jakich rynek nie zaspokaja w sposób zadowalający potrzeb użytkowników końcowych. Niniejsza dyrektywa zawiera również przepisy dotyczące abonenckich urządzeń końcowych, **ze szczególnym uwzględnieniem urządzeń końcowych dla użytkowników o szczególnych potrzebach, w tym dla użytkowników niepełnosprawnych i osób starszych.**

2. Niniejsza dyrektywa określa prawa użytkowników końcowych i odpowiadające im obowiązki przedsiębiorstw udostępniających publicznie dostępne sieci i usługi łączności elektronicznej. W odniesieniu do zapewnienia świadczenia usługi powszechnej w środowisku rynków otwartych i konkurencyjnych, niniejsza dyrektywa definiuje minimalny zestaw usług określonej jakości, do których mają dostęp wszyscy użytkownicy końcowi, po cenie przystępnej w świetle konkretnych warunków krajowych, bez naruszania konkurencji. Niniejsza dyrektywa również ustanawia obowiązki dotyczące zapewnienia pewnych usług obowiązkowych.

3. Przepisy niniejszej dyrektywy stosują się bez uszczerbku dla przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony konsumentów, w szczególności dyrektyw 93/13/EWG i 97/7/WE oraz przepisów krajowych pozostających w zgodzie z prawem Wspólnoty.

2) W art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) skreśla się lit. b).

b) **lit. c i d)** otrzymuje brzmienie:

c) „publicznie dostępna usługa telefoniczna” oznacza usługę dostępną publicznie dla inicjowania **i/lub** odbierania, bezpośrednio lub pośrednio, **■** wywołań krajowych i międzynarodowych **oraz inne środki komunikacji specjalnie opracowane dla użytkowników niepełnosprawnych korzystających z usług transmisji tekstu lub „rozmowy totalnej”** za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej;

Środa, 24 września 2008 r.

d) „numer geograficzny” oznacza numer istniejący w krajowym planie numeracji telefonicznej, w którym część jego struktury cyfrowej zawiera informację o znaczeniu geograficznym wykorzystywaną do przekierowywania wywołań tam, gdzie fizycznie mieści się urządzenie końcowe sieci (UKS);

c) skreśla się lit. e).

3) Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Zapewnienie dostępu stacjonarnego i świadczenie usług telefonicznych

1. Państwa członkowskie dopilnują, aby co najmniej jedno przedsiębiorstwo spełniło wszystkie racjonalnie uzasadnione wnioski o stacjonarne podłączenie do publicznej sieci telefonicznej.

2. Tak zapewnione podłączenie powinno umożliwiać komunikację faksową i przesyłanie danych z szybkością pozwalającą na funkcjonalny dostęp do Internetu, przy uwzględnieniu przeważających technologii wykorzystywanych przez większość abonentów oraz technologicznych możliwości zastosowań.

3. Państwa członkowskie dopilnują, aby co najmniej jedno przedsiębiorstwo spełniło wszystkie racjonalnie uzasadnione wnioski o dostarczanie **publicznie dostępnej** usługi telefonicznej za pośrednictwem podłączenia do sieci, o którym mowa w ust. 1, pozwalającego inicjować i odbierać wywołania krajowe i międzynarodowe oraz wywołania służb ratunkowych **poprzez numer „112” czy jakkolwiek inny międzynarodowy numer alarmowy.**”

4) Art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Spisy wymienione w ust. 1 obejmują, z zastrzeżeniem przepisów art. 12 dyrektywy 2002/58/WE, wszystkich abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych.”

5) W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Publiczne płatne automaty telefoniczne i inne telekomunikacyjne punkty dostępne”

b) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewnią krajowym organom regulacyjnym możliwość nakładania obowiązków na przedsiębiorstwa mające na celu udostępnienie publicznych płatnych automatów telefonicznych lub innych telekomunikacyjnych punktów dostępowych dla zaspokojenia potrzeb użytkowników końcowych, mieszczących się w granicach rozsądku, pod względem pokrycia geograficznego, liczby telefonów, dostępności takich telefonów lub innych telekomunikacyjnych punktów dostępowych, dostępności dla użytkowników niepełnosprawnych oraz jakości usług.”

6) Art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Środki dla użytkowników niepełnosprawnych

1. Państwa członkowskie podejmą specjalne środki na rzecz niepełnosprawnych użytkowników końcowych w celu zapewnienia dostępu i przystępności **usług łączności elektronicznej**, włącznie z dostępem do służb ratunkowych, usług biura numerów i spisów abonentów telefonicznych, na zasadach równoważnych z tymi, według których korzystają z nich inni użytkownicy końcowi.

Środa, 24 września 2008 r.

2. Państwa członkowskie **mogą podjąć**, z uwzględnieniem warunków krajowych **oraz szczególnych wymogów związanych z niepełnosprawnością**, konkretne środki **ujawnione jako konieczne poprzez ocenę krajowych organów regulacyjnych** w celu zapewnienia niepełnosprawnym użytkownikom końcowym możliwości skorzystania z wyboru przedsiębiorstw i usługodawców dostępnych dla większości użytkowników końcowych, **a także promowania dostępności stosownego wyposażenia terminali. Gwarantują one, że w każdym przypadku potrzeby szczególnych grup użytkowników niepełnosprawnych są zaspokajane przynajmniej przez przynajmniej jedno przedsiębiorstwo.**
3. **Podjmując powyższe środki państwa członkowskie zachęcają do zapewniania zgodności z odpowiednimi normami i specyfikacjami publikowanymi zgodnie z art. 17, 18 i 19 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).**
4. **Aby móc przyjmować i wdrażać przepisy szczegółowe dotyczące użytkowników niepełnosprawnych, państwa członkowskie zachęcają do produkcji i udostępniania urządzeń końcowych oferujących niezbędne usługi i udogodnienia."**
- 7) W art. 8 dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „3. Jeżeli podmiot wyznaczony zgodnie z art. 1 zamierza zbyć w znacznej części lub w całości swoje lokalne aktywa dostępu do lokalnej sieci na rzecz odrębnego podmiotu prawnego podlegającego innej własności, jest on zobowiązany z wyprzedzeniem powiadomić krajowy organ regulacyjny we właściwym terminie, w celu umożliwienia temu krajowemu organowi regulacyjnemu przeprowadzenia oceny wpływu zamierzonej transakcji na dostęp do sieci stacjonarnej i usług telefonicznych na mocy art. 4. Krajowy organ regulacyjny może nałożyć warunki zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywy o zezwoleniach).”
- 8) Art. 9 ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „1. Krajowe organy regulacyjne monitorują rozwój i poziom taryf detalicznych usług wymienionych w art. 4, 5, 6 i 7 jako podlegających obowiązkowi świadczenia usługi powszechnej i świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa, lub jeżeli nie wyznaczono żadnych przedsiębiorstw dla takiej usługi, dostępnych na rynku w inny sposób szczególnie w odniesieniu do krajowych cen konsumpcyjnych i dochodów konsumentów.
2. Państwa członkowskie mogą, z uwzględnieniem warunków krajowych, zażądać, aby wyznaczone przedsiębiorstwa zagwarantowały konsumentom opcjonalne taryfy lub pakiety, które odbiegają od tych, które zapewniają na normalnych warunkach handlowych, w szczególności w celu zadbania o to, żeby osoby z niskimi dochodami lub mające szczególne potrzeby społeczne nie rezygnowały z dostępu do lub korzystania z dostępu do sieci, o której mowa w art. 4 ust.1, lub usług określonych w art. 4 ust. 3 i art. 5, 6 i 7 objętych zakresem obowiązków świadczenia usługi powszechnej i świadczonych przez wyznaczone przedsiębiorstwa.
3. Państwa członkowskie **zapewniają** — oprócz wszelkich przepisów stanowiących, że wyznaczone przedsiębiorstwa mają zapewniać specjalne opcje taryfowe lub stosować się do limitów cenowych lub usredniania geograficznego, bądź podobnych programów — ■ wsparcie konsumentom zidentyfikowanym jako osoby o niskich dochodach, niepełnosprawne lub o szczególnych potrzebach społecznych.”
- 9) Art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Państwa Członkowskie gwarantują, aby przedsiębiorstwa oferujące usługi telekomunikacyjne określone w art. 2 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) świadczyły określone usługi dodatkowe i usługi wymienione w załączniku I, część A niniejszej dyrektywy, w celu umożliwienia abonentom monitorowania i kontrolowania wydatków oraz unikania nieuzasadnionego odłączenia od usługi.”
- 10) Art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Krajowe organy regulacyjne gwarantują, aby wyznaczone przedsiębiorstwa obarczone obowiązkami na mocy art. 4—7 i 9 ust. 2 publikowały zadowalające i aktualne informacje dotyczące ich wywiązywania się ze świadczenia usługi powszechnie dostępnej, na podstawie parametrów jakości obsługi, definicji i metod pomiaru, wymienionych w załączniku III. Publikowane informacje są udostępniane krajowym organom regulacyjnym na ich wniosek.”
- 11) Tytuł rozdziału III otrzymuje brzmienie:
- „OGRANICZENIA REGULACYJNE NAKŁADANE NA PRZEDSIĘBIORSTWA O ZNACZĄCEJ SILE RYNKOWEJ NA OKREŚLONYCH RYNKACH”
- 12) Skreśla się art. 16.

Środa, 24 września 2008 r.

13) W art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie dopilnują, by krajowe organy regulacyjne nakładały odpowiednie obowiązki regulacyjne na przedsiębiorstwa zidentyfikowane jako posiadające znaczną siłę rynkową na danym rynku detalicznym, zgodnie z art. 14 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej):

a) jeżeli w wyniku analizy rynku, przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej), krajowy organ regulacyjny stwierdzi, że dany rynek detaliczny, zidentyfikowany zgodnie z art. 15 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej) nie jest skutecznie konkurencyjny oraz

b) jeżeli krajowy organ regulacyjny uzna, że obowiązki nałożone na mocy dyrektywy 2002/19/WE (dyrektywy o dostępie), nie pozwoliłyby osiągnąć celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywie ramowej).

”b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla obowiązków, jakie mogą być nałożone na operatorów zidentyfikowanych jako posiadający znaczną siłę rynkową na danym rynku detalicznym zgodnie z ust. 1, krajowe organy regulacyjne mogą tymczasowo nałożyć obowiązki, o których mowa w ust. 2, na operatorów zidentyfikowanych jako posiadających znaczną siłę rynkową na danym rynku hurtowym, w sytuacji, gdy nałożone zostały, a nie weszły jeszcze w życie, obowiązki hurtowe w zapewnianiu konkurencyjności na rynku detalicznym.”

c) skreśla się ust. 3.

14) Skreśla się art. 18 i 19.

15) Art. 20 i 21 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 20

Umowy

■

1. Państwa członkowskie dopilnują, by w przypadku wykupienia abonamentu na usługi zapewniające podłączenie lub dostęp do publicznej sieci telefonicznej i/lub ■ usług **łączyności elektronicznej**, konsumenci **i inni użytkownicy końcowi** mieli prawo do zawarcia umowy z przedsiębiorstwem lub przedsiębiorstwami świadczącymi takie usługi i/lub zapewniającymi takie podłączenie. Umowa powinna **w sposób jasny, kompleksowy i w łatwo dostępnej formie** określać co najmniej:

a) nazwę i adres usługodawcy;

b) świadczone usługi, **w tym w szczególności:**

- **w przypadku, gdy dostęp do służb ratunkowych i informacja o lokalizacji dzwoniącego mają być zapewnione na mocy art. 26, poziom niezawodności dostępu, o ile ma to zastosowanie oraz dostępność bądź nie na terenie całego kraju;**
- **informacje o wszelkich ograniczeniach dostępu, korzystania i upowszechniania zgodnych z prawem treści lub korzystania z wszelkich legalnych programów i usług przez abonenta, wprowadzanych przez dostawcę,**
- **poziomy jakości usługi z odniesieniem do wszelkich parametrów określonych w art. 22 ust. 2, tam gdzie ma to zastosowanie,**
- **rodzaje proponowanych usług w zakresie utrzymania i obsługi klienta, jak również o tym, jak skontaktować się z biurem obsługi klienta,**

Środa, 24 września 2008 r.

- określenie czasu wstępnego podłączenia, **a także**
 - **wszelkie ograniczenia wprowadzane przez dostawcę w zakresie korzystania z urządzeń końcowych;**
- c) **decyzja abonenta w sprawie umieszczenia bądź też nie jego danych osobowych w spisie abonentów oraz te dane;**
- d) szczegółowe dane dotyczące cen i taryf oraz sposobów uzyskiwania aktualnych informacji o wszystkich stosownych taryfach i opłatach eksploatacyjnych, **oferowane metody płatności oraz wszelkie różnice w kosztach związane z poszczególnymi metodami płatności;**
- e) okres trwania umowy i warunki wznowienia i zakończenia usług i zakończenia umowy **w tym:**
- **wszelkie opłaty związane z przenoszalnością numeru i inne identyfikatory; oraz**
 - **wszelkie opłaty wynikające z zakończenia umowy w tym zwrot kosztów związanych z urządzeniami końcowymi;**
- f) klauzule o rekompensacie i zwrocie kosztów, które stosuje się w przypadku, gdy usługa będąca przedmiotem umowy nie osiąga uzgodnionego poziomu jakości;
- g) metodę inicjowania procedur rozstrzygania sporów zgodnie z art. 34;
- h) **rodzaj działania, które może podjąć przedsiębiorstwo zapewniające podłączenie i/lub usługi w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności lub groźbami i ryzykiem narażenia na szkodę, oraz wszelkie reguły dotyczące odszkodowania mające zastosowanie w przypadku naruszenia bezpieczeństwa lub integralności.**

Umowa zawiera również wszelkie informacje pochodzące od właściwych organów publicznych dotyczące wykorzystywania sieci oraz usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do upowszechniania treści niezgodnych z prawem oraz sposobów ochrony bezpieczeństwa, prywatności i danych osobowych, o których mowa w art. 21 ust. 4 i które odpowiadają świadczonej usłudze.

I

2. Abonenci mają prawo wycofać się z zawartych umów, bez ponoszenia kar, po zawiadomieniu o proponowanych zmianach warunków umowy. Abonentów powiadamia się w odpowiednim terminie, nie krótszym niż jeden miesiąc wcześniej, o wszelkich takich zmianach; jednocześnie informuje się ich o przysługującym prawie do wycofania się z takich umów bez ponoszenia kar, jeśli nie akceptują nowych warunków.

Artykuł 21

Przejrzystość i publikowanie informacji

I

1. Państwa członkowskie **zapewniają użytkownikom końcowym i konsumentom, że przedsiębiorstwa świadczące usługi w zakresie dostępu do publicznej sieci łączności i/lub usług łączności elektronicznej publikują** przejrzyste porównywalne, odpowiednie i aktualne informacje o stosowanych cenach i taryfach, **wszelkich opłatach wynikających z zakończenia umowy** oraz **informacji** o standardowych warunkach, **zgodnie z przepisami załącznika II.** Takie informacje **muszą być udostępniane w jasny, zrozumiały i łatwo dostępny sposób. Krajowe organy regulacyjne mogą określić dodatkowe wymogi w zakresie formy, w jakiej mają być publikowane te informacje.**

Środa, 24 września 2008 r.

2. Krajowe organy regulacyjne zachęcają do dostarczania **porównywalnych** informacji mających na celu umożliwienie użytkownikom końcowym i konsumentom dokonywania niezależnej oceny alternatywnych schematów korzystania z usług za pomocą przewodników interaktywnych lub podobnych technik. Państwa członkowskie dopilnują, by krajowe organy regulacyjne udostępniały **bezpośrednio lub za pośrednictwem stron trzecich** takie przewodniki i techniki **nieodpłatnie lub za rozsądną cenę**. Osoby trzecie mają zapewnioną możliwość bezpłatnego korzystania z **informacji** publikowanych przez przedsiębiorstwa będące dostawcami sieci łączności elektronicznej i/lub usług do celów sprzedaży lub udostępniania takich przewodników interaktywnych lub podobnych technik.

3. Państwa członkowskie dopilnują, by krajowe organy regulacyjne miały możliwość obligowania przedsiębiorstw świadczących usługi **podłączenia do publicznych sieci** łączności elektronicznej **i/lub usługi łączności elektronicznej między innymi** do:

- a) dostarczania **abonentom** informacji o obowiązujących taryfach **do wszelkich numerów lub usług podlegających szczególnym warunkom cenowym; w odniesieniu do poszczególnych kategorii usług krajowe organy regulacyjne mogą wymagać udostępnienia tych informacji przed wykonaniem połączenia;**
- b) **regularnego informowania abonentów o braku niezawodnego dostępu do służb ratunkowych lub informacji o lokalizacji dzwoniącego w ramach usługi, na którą wykupili abonament;**
- c) **informowania abonentów o wszelkich zmianach ograniczeń dostępu, korzystania i upowszechniania zgodnych z prawem treści lub korzystania z wszelkich legalnych programów i usług, według wyboru abonentów;**
- d) **informowania abonentów o ich prawie do zawarcia danych osobowych w spisie abonentów oraz wszelkiego typu danych; oraz**
- e) **regularnego informowania abonentów niepełnosprawnych o szczegółach dotyczących najnowszych produktów i usług przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych.**

Jeżeli uznają to za stosowne, krajowe organy regulacyjne mogą promować środki samo i współregulacji przed nałożeniem jakichkolwiek obowiązków.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne miały możliwość zobowiązać przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 3, do rozpowszechniania informacji użyteczności publicznej wśród obecnych i nowych abonentów, o ile zajdzie taka konieczność. Informacje te są dostarczane w znormalizowanej formie przez właściwe organy publiczne i m. in. dotyczą następujących kwestii:

- a) **najbardziej powszechnych form korzystania z usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do upowszechniania treści niezgodnych z prawem, a w szczególności w sposób naruszający prawa i wolności innych osób, w tym naruszania praw autorskich i ich konsekwencji; oraz**
- b) **dostępnych dla abonentów środków ochrony bezpieczeństwa osobistego, prywatności i danych osobowych podczas korzystania z usług łączności elektronicznej.**

Znaczne dodatkowe koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo w związku ze spełnieniem tych obowiązków są zwracane przez właściwe władze publiczne."

16) W art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

- a) **ust. 1 i 2** otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne po uwzględnieniu stanowisk zainteresowanych stron, miały możliwość wymagać od przedsiębiorstw będących dostawcami świadczących publicznie dostępnych sieci i/lub usług łączności elektronicznej publikowania porównywalnych, odpowiednich i aktualnych informacji o jakości ich usług dla użytkowników końcowych i o **środkach wprowadzanych w celu** zapewnienia równorzędnego dostępu do tych informacji użytkownikom niepełnosprawnym. Przed publikacją informacje są również dostarczane krajowemu organowi regulacyjnemu, na jego wniosek.

Środa, 24 września 2008 r.

2. *Krajowe organy regulacyjne mogą, w celu zapewnienia użytkownikom końcowym, w tym użytkownikom niepełnosprawnym, dostępu do wyczerpujących, porównywalnych, wiarygodnych i przyjaznych dla użytkownika informacji, określać, między innymi, parametry jakości usług, które należy mierzyć oraz zawartość, formę i sposób podania informacji przeznaczonej do opublikowania, w tym ewentualne mechanizmy certyfikacji jakości. Można stosować parametry, definicje i metody pomiaru, podane w załączniku III, w odpowiednich przypadkach.*

b) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. *Krajowy organ regulacyjny może wydawać wytyczne określające minimalny poziom jakości usług, a w przypadkach konieczności podejmować również inne kroki mające na celu niedopuszczenie do degradacji usług i spowolnienia ruchu w sieciach, a także zapewnienie, że zdolność użytkowników do uzyskiwania dostępu, rozpowszechniania treści oraz wykorzystywania wybranych przez nich aplikacji lub usług nie jest ograniczona w sposób nadmierny. Wspomniane wytyczne lub środki oparte są we właściwym zakresie na standardach określonych w art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).*

Po dokonaniu analizy tego rodzaju wytycznych lub środków i przeprowadzeniu konsultacji z organem europejskich regulatorów telekomunikacyjnych (BERT), Komisja może przyjąć w tym zakresie techniczne środki wdrażania w przypadku uznania, że odnośne wytyczne lub środki mogą stanowić barierę dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Środki te, przewidziane w celu zmiany innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 37 ust. 2.

17) Art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

Dostępność usług

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia **w możliwie największym stopniu pełnej** dostępności publicznie dostępnych usług telefonicznych ■ w przypadku załamania sieci w wyniku katastrofy lub działania siły wyższej. Państwa członkowskie dopilnują, by przedsiębiorstwa świadczące publicznie dostępne usługi telefoniczne podejmowały wszelkie racjonalnie **konieczne środki** w celu zapewnienia nieprzerwanego dostępu do służb ratunkowych z **jakiegokolwiek miejsca na terytorium UE.**”

18) W art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Usługi biura numerów”

b) **ust. 1** otrzymuje brzmienie:

„1. *Państwa członkowskie gwarantują, że wszyscy użytkownicy końcowi sieci łączności elektronicznej mają prawo do udostępniania swoich informacji dostawcom usług biura numerów i spisu abonentów zgodnie z postanowieniami ust. 2.*”

c) **ust. 3, 4 i 5** otrzymują brzmienie:

„3. *Państwa członkowskie zapewniają wszystkim użytkownikom końcowym ■ usługi łączności elektronicznej możliwość dostępu do usług biura numerów oraz gwarantują, że operatorzy kontrolujący dostęp do takich usług zapewniają je na uczciwych, zorientowanych na koszty, obiektywnych, niedyskryminacyjnych i przejrzystych warunkach.*

4. *Państwa członkowskie nie zachowują żadnych ograniczeń regulacyjnych, które powstrzymują użytkowników końcowych w jednym państwie członkowskim przed bezpośrednim dostępem do biura numerów w innym państwie członkowskim w drodze połączenia głosowego lub wiadomości SMS, a także wprowadzają środki zapewniające taki dostęp zgodnie z art. 28.*

Środa, 24 września 2008 r.

5. Ustępy 1, 2, 3 i 4 stosuje się z zastrzeżeniem wymagań przepisów prawodawstwa Wspólnoty dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności oraz, w szczególności, art. 12 dyrektywy 2002/58/WE.”

19) Art. 26 i 27 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 26

Służby ratunkowe i jeden europejski numer alarmowy

1. Państwa członkowskie zapewniają, w uzupełnieniu wszelkich innych krajowych numerów alarmowych określonych przez krajowe organy regulacyjne, wszystkim użytkownikom końcowym usług, o których mowa w ust. 2, również użytkownikom publicznych automatów telefonicznych, możliwość bezpłatnego kontaktu ze służbami ratunkowymi bez konieczności korzystania z jakichkolwiek środków płatności, za pośrednictwem jednego europejskiego numeru alarmowego 112

2. Państwa członkowskie **we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi, służbami ratunkowymi i dostawcami** dopilnują, by przedsiębiorstwa świadczące usługi **łączyłości elektronicznej w zakresie** inicjowania krajowego i/lub międzynarodowego wywołania za pośrednictwem numeru lub numerów istniejących w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej umożliwiały **niezawodny** dostęp do służb ratunkowych.

3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe odbieranie i obsługę **wszystkich** wywołań jednego europejskiego numeru alarmowego „112” **przez służby alarmowe** w sposób najlepiej odpowiadający krajowej organizacji systemów alarmowych. Takie wywołania należy przyjmować i obsługiwać z co najmniej taką samą sprawnością i skutecznością jak wywołania z krajowych numerów alarmowych, w przypadku gdy są one w dalszym ciągu wykorzystywane.

4. Państwa członkowskie dopilnują, by użytkownicy niepełnosprawni mieli **■** dostęp do służb ratunkowych, **równoważny do tego, z którego korzystają inni użytkownicy końcowi**. Środki podjęte w celu zapewnienia użytkownikom niepełnosprawnym dostępu do służb ratunkowych w czasie podróży w państwach członkowskich **polegają** na zapewnieniu zgodności z odpowiednimi normami i specyfikacjami publikowanymi zgodnie z przepisami art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (*dyrektywa ramowa*).

5. Państwa członkowskie dopilnują, by, informacje o lokalizacji rozmówców były bezpłatnie udostępniane **niezwłocznie po dotarciu wywołania alarmowego do służby ratunkowej**. **Ma to również zastosowanie do** wszystkich wywołań jednego europejskiego numeru alarmowego „112”.

■

6. Państwa członkowskie zapewniają, **oprócz informacji o numerach krajowych, wszystkim** obywatelom **Unii** odpowiednie informacje o istnieniu jednego europejskiego numeru alarmowego „112” i korzystaniu z niego, w szczególności poprzez podejmowanie inicjatyw przeznaczonych dla osób podróżujących między państwami członkowskimi. **■**

7. W celu skutecznego świadczenia usług numeru „112” w państwach członkowskich **■** Komisja, po konsultacji z **BERT**, może przyjąć techniczne środki wykonawcze.

Te środki, służące wprowadzaniu zmian do elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2. **■**

Artykuł 27

Europejskie kody dostępu telefonicznego

1. Państwa członkowskie zapewniają istnienie kodu „00” jako standardowego kodu dostępu międzynarodowego. Dopuszcza się istnienie lub kontynuowanie specjalnych ustaleń dla wywołań między miejscowościami sąsiadującymi przez granice państw członkowskich. Użytkownicy końcowi publicznie dostępnych usług telefonicznych, których to dotyczy, otrzymują pełne informacje o takich ustaleniach.

Środa, 24 września 2008 r.

2. Te państwa członkowskie, którym Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU) przydzielił międzynarodowy kod „3883”, powierzają **organizacji powołanej na mocy prawa wspólnotowego i wyznaczonej przez Komisję na podstawie otwartej, przejrzystej i niedyskryminacyjnej procedury selekcji albo BERT** wyłączną odpowiedzialność za zarządzanie, łącznie z przydzielaniem numerów, przestrzeżeniem numerową telefonii europejskiej (ETNS) i jej promocję.

3. Państwa członkowskie dopilnują, by wszystkie przedsiębiorstwa prowadzące publiczne sieci telefoniczne, realizowały wszystkie wywołania przychodzące do ETNS według stawek nieprzekraczających maksymalnej stawki, którą stosują dla wywołań do i z innych państw członkowskich.”

20) *dodaje się artykuł w brzmieniu:*

„Artykuł 27a

Harmonizacja numerów zharmonizowanych usług użyteczności społecznej, w tym gorąca linia w sprawach zaginionych dzieci

1. Państwa członkowskie propagują wprowadzanie numerów z zakresu numeracyjnego „116” w myśl postanowień decyzji 2007/116/WE Komisji z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym (*). Zachęcają one do prowadzenia na ich terenie usług, dla których rezerwowane są tego rodzaju numery.

2. Państwa członkowskie gwarantują, że niepełnosprawni użytkownicy końcowi będą dysponowali dostępem do usług zapewnianych w ramach zakresu numeracyjnego „116”. W celu zagwarantowania niepełnosprawnym użytkownikom końcowym dostępu do tego rodzaju usług w czasie podróży w innych państwach członkowskich, podejmowane środki obejmują zapewnianie zgodności z właściwymi standardami lub specyfikacjami opublikowanymi w myśl postanowień art. 17 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).

3. Państwa członkowskie zapewniają właściwe informowanie obywateli o istnieniu i zakresie usług gwarantowanych w ramach zakresu numeracyjnego „116”, w szczególności poprzez inicjatywy nakierowane konkretnie na osoby podróżujące pomiędzy państwami członkowskimi.

4. Poza środkami o ogólnym zastosowaniu do wszystkich numerów z zakresu numeracyjnego „116” podejmowanymi w oparciu o postanowienia ust. 1, 2 oraz 3, państwa członkowskie zapewniają dostęp obywateli do usług gorącej linii umożliwiającej zgłaszanie przypadków zaginięcia dzieci. Gorąca linia dostępna jest pod numerem 116 000.

5. W celu zapewnienia właściwego wdrażania w państwach członkowskich zakresu numeracyjnego „116”, w szczególności gorącej linii o numerze 116000 w sprawach zaginionych dzieci oraz dostępu niepełnosprawnych użytkowników końcowych w czasie podróży w innych państwach członkowskich, Komisja, po odbyciu konsultacji z BERT, może przyjąć techniczne środki wdrażające.

Środki te, przewidziane w celu zmiany innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, przyjmowane są zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 37 ust. 2.

(*) Dz. U. L 49 z 17.2.2007, str. 30.”

Środa, 24 września 2008 r.

21) Art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 28

Dostęp do numerów i usług

1. Państwa członkowskie gwarantują, by **w sytuacji, gdy jest to wykonalne pod względem technicznym i gospodarczym, i z wyjątkiem przypadków, gdy wywołany abonent postanowił ze względów handlowych ograniczyć dostęp stron wywołujących z poszczególnych obszarów geograficznych**, krajowe organy regulacyjne podejmowały wszelkie niezbędne kroki w celu zagwarantowania, że:

■

a) użytkownicy końcowi mają dostęp do wszystkich numerów we Wspólnocie **bez względu na stosowaną przez operatora technologię czy urządzenia**, również uwzględnionych w planach numeracji obowiązujących w państwach członkowskich, zapewnianych w ramach ETNS i powszechnej sieci darmowych linii telefonicznych; **oraz**

b) **świadczone są usługi połączeniowe dla telefonów tekstowych, wideotelefonów i produktów umożliwiających komunikację osobom starszym lub osobom niepełnosprawnym, przy najmniej w zakresie wywołań alarmowych.**

W każdym przypadku z osobna krajowe organy regulacyjne mają możliwość zablokowania dostępu do numerów lub usług, gdy jest to uzasadnione podejrzeniem oszustwa lub niewłaściwego korzystania, **oraz zagwarantowania, że w takich przypadkach, w tym w sytuacji, gdy prowadzone jest dochodzenie, dostawcy usług łączności elektronicznej wstrzymują dochody z właściwych połączeń wzajemnych lub innych usług.**

2. W celu zapewnienia użytkownikom końcowym skutecznego dostępu do numerów i usług we Wspólnocie, Komisja może ■ przyjąć techniczne środki wykonawcze. Te środki, służące wprowadzaniu zmian do elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ■.

Wszystkie takie środki techniczne mogą podlegać okresowemu przeglądowi przy uwzględnieniu rozwoju technologicznego i sytuacji na rynku.

3. **Państwa członkowskie zapewniają, by krajowe organy regulacyjne miały możliwość zobowiązać przedsiębiorstwa udostępniające publiczne sieci łączności do publikowania informacji o zarządzaniu sieciami w zakresie wszelkich ograniczeń dostępu do lub korzystania z usług, treści lub zastosowań użytkowników przez użytkowników końcowych. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez krajowe organy regulacyjne wszelkich uprawnień niezbędnych do badania przypadków ograniczania przez przedsiębiorstwa dostępu do usług, treści lub zastosowań użytkowych przez użytkowników końcowych.**

22) W art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie umożliwiają krajowym organom regulacyjnym wymaganie od wszystkich przedsiębiorstw, będących dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych i/lub publicznych sieci łączności, udostępnienia użytkownikom końcowym dodatkowych usług wymienionych w załączniku I część B, w zależności od możliwości technicznych i ekonomicznej opłacalności.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bez uszczerbku dla przepisów art. 10 ust. 2 państwa członkowskie mogą nałożyć obowiązki wymienione w załączniku I część A pkt e), dotyczące odłączenia jako wymagania ogólnego wobec wszystkich przedsiębiorstw będących dostawcami publicznych sieci łączności i/lub publicznie dostępnych usług telefonicznych.”

23) Art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 30

Ułatwienie zmiany dostawcy

1. Państwa członkowskie zapewniają wszystkim abonentom posiadającym numery z krajowego planu numeracji telefonicznej możliwość zachowania na ich życzenie dotychczasowego numeru lub numerów, niezależnie od przedsiębiorstwa świadczącego usługę, zgodnie z przepisami załącznika I, część C.

Środa, 24 września 2008 r.

2. Krajowe organy regulacyjne dopilnują, by ceny połączeń wzajemnych związanych z zapewnieniem przenoszenia numerów były zorientowane na koszty oraz aby bezpośrednio obciążenia abonentów, jeśli są stosowane, nie zniechęcały do korzystania z tych możliwości.
3. Krajowe organy regulacyjne nie narzucają taryf detalicznych w odniesieniu do przenoszenia numerów w sposób, który naruszałby konkurencję tak jak w przypadku ustanawiania szczególnych lub powszechnych taryf detalicznych.
4. Przenoszenie numerów, a następnie ich aktywacja, odbywa się w możliwie najkrótszym czasie, nie później niż w ciągu jednego dnia roboczego, licząc od pierwszego wniosku zgłoszonego przez abonenta. **Krajowe organy regulacyjne mogą przedłużyć ten jednodniowy termin i w razie potrzeby zalecić odpowiednie środki służące zagwarantowaniu, że numery abonentów nie są przenoszone wbrew ich woli. Krajowe organy regulacyjne mogą nałożyć odpowiednie sankcje na dostawców, w tym obowiązek wypłaty rekompensaty, w przypadku opóźnień w przenoszeniu numeru lub nadużyć w zakresie przenoszenia numerów przez dostawców lub w ich imieniu.**
5. **Państwa członkowskie gwarantują, że czas trwania umów zawieranych między abonentami i przedsiębiorstwami świadczącymi usługi łączności elektronicznej nie przekracza 24 miesięcy. Upewniają się one również, że przedsiębiorstwa te gwarantują użytkownikom możliwość zawarcia umowy na maksymalny okres 12 miesięcy obejmującej wszystkie usługi i urządzenia końcowe.**
6. **Państwa członkowskie dopilnują, by procedura rozwiązania umów nie miała negatywnego wpływu na zmianę dostawców usług.**

24) Art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą nakładać racjonalnie uzasadnione obowiązki upowszechniania „must carry” w odniesieniu do transmitowania określonych **audycji** radiowych i **programów audiowizualnych** oraz **dodatkowych usług, zwłaszcza** usług dostępu, na przedsiębiorstwa podlegające ich jurysdykcji, prowadzące sieci łączności elektronicznej wykorzystywane do rozpowszechniania audycji radiowych i **programów** audiowizualnych wśród ogółu obywateli, w przypadku gdy znacząca liczba użytkowników końcowych takich sieci wykorzystuje je jako swój główny sposób odbierania audycji radiowych i programów audiowizualnych. Takie obowiązki nakłada się jedynie w przypadkach koniecznych do zrealizowania jasno określonych celów związanych z interesem ogółu, wyraźnie i szczegółowo określonych przez każde państwo członkowskie i muszą być proporcjonalne i przejrzyste.

Obowiązki, o których mowa w pierwszym akapicie podlegają przeglądowi przeprowadzanemu przez państwa członkowskie najpóźniej w ciągu roku od [terminu wdrożenia aktu zmieniającego], za wyjątkiem przypadków, w których państwa członkowskie przeprowadziły taki przegląd w ciągu dwóch poprzednich lat.

Państwa członkowskie będą dokonywać przeglądu obowiązków upowszechniania „must carry” **w regularnych odstępach czasu.**”

25) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Gwarantowanie równoważnego dostępu i wyboru użytkownikom niepełnosprawnym

Państwa członkowskie gwarantują, by krajowe organy regulacyjne miały możliwość nakładania na przedsiębiorstwa będące dostawcami publicznie dostępnych sieci łączności elektronicznej stosownych wymogów gwarantujących, że użytkownicy niepełnosprawni:

- a) **mają dostęp do usług łączności elektronicznej równoważny z tym, jaki ma większość użytkowników końcowych; oraz**
- b) **mają możliwość skorzystania z wyboru przedsiębiorstw i usług dostępnych dla większości użytkowników końcowych.**”

Środa, 24 września 2008 r.

26) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 32a

Dostęp do treści, usług i aplikacji

Państwa członkowskie gwarantują, że jakiegokolwiek ograniczenia w zakresie praw użytkowników do dostępu do treści, usług i aplikacji, o ile takie ograniczenia są konieczne, wdrażane będą za pomocą właściwych środków oraz zgodnie z zasadami proporcjonalności, wydajności i skuteczności. Środki te nie skutkują zahamowaniem rozwoju społeczeństwa informacyjnego, w myśl postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (*), i nie stanowią uszczerbku dla podstawowych praw obywatelskich, takich jak prawo do prywatności i prawo do sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy.

(*) Dz. U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.”

27) W art. 33 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

i) **akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:**

„Państwa członkowskie zapewniają w stopniu właściwym, aby krajowe organy regulacyjne brały pod uwagę stanowiska użytkowników końcowych, użytkowników, wytwórców oraz przedsiębiorstw, które zapewniają sieci lub usługi łączności elektronicznej w sprawach związanych ze wszystkimi prawami użytkowników końcowych i konsumentów, odnoszącymi się do publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, w szczególności w przypadkach, gdy mają one znaczący wpływ na rynek.”

ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W szczególności, państwa członkowskie dopilnują, by krajowe organy regulacyjne ustanowiły **mechanizmy** konsultacji **zapewniające**, że w ich procesie decyzyjnym należy uwzględnić kwestie dotyczące użytkowników końcowych, w tym w szczególności użytkowników niepełnosprawnych.”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Bez uszczerbku dla przepisów krajowych pozostających w zgodzie z prawem Wspólnoty promujących cele związane z polityką w zakresie kultury i mediów, takie jak różnorodność kulturowa i lingwistyczna oraz pluralizm mediów, krajowe władze regulacyjne i inne odpowiednie władze, o ile to stosowne, promują współpracę pomiędzy przedsiębiorstwami świadczącymi elektroniczne usługi komunikacyjne i/lub służbami i sektorami zainteresowanymi promowaniem zgodnych z prawem treści w sieciach i usługach łączności elektronicznej. Taka współpraca może również obejmować koordynację udostępniania informacji użyteczności publicznej zgodnie z art. 21 ust. 4 i art.20 ust 1.”

c) Dodaje się ustęp w brzmieniu:

■

„3. Bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 1999/5/WE, w szczególności dla wymogów dotyczących osób niepełnosprawnych na mocy jej art. 3 ust.3 lit. f), a także poprawy dostępności użytkowników niepełnosprawnych do usług łączności elektronicznej i urządzeń, Komisja może przyjąć właściwe techniczne środki wykonawcze po przeprowadzeniu publicznych konsultacji **i po konsultacji z BERT**. Te środki, służące wprowadzaniu zmian do elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 37 ust. 2 ■.”

Środa, 24 września 2008 r.

28) Artykuł 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie przez niezależne organy przejrzystych, prostych i niedrogich pozasądowych procedur rozstrzygnięcia sporów między konsumentami a przedsiębiorstwami będącymi dostawcami sieci i/lub usług łączności elektronicznej, związanych z warunkami umownymi i/lub wykonaniem umów dotyczących udostępniania takich sieci i usług. Takie procedury **umożliwiają** sprawiedliwe i szybkie rozwiązanie sporów **oraz uwzględniają wymogi zawarte w zaleceniu Komisji nr 98/257/WE z dnia 30 marca 1998 r. dotyczącym zasad dla organów rozstrzygnięcia sporów inaczej niż na drodze sądowej** (*). Państwa członkowskie mogą, w przypadku **gdy istnieją ku temu podstawy, przyjąć system zwrotu kosztów i/lub rekompensat. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć te obowiązki na spory dotyczące innych użytkowników końcowych.**

Państwa członkowskie dopilnują, by organy upoważnione do rozstrzygnięcia takich sporów, **które mogą być punktami kompleksowej obsługi informacyjnej**, dostarczały Komisji i **władzom** odpowiednich informacji do celów statystycznych.

Państwa członkowskie sprzyjają godnym zaufania procedurom pozasądowego rozwiązywania sporów ze szczególnym uwzględnieniem interakcji łączności audiowizualnej i elektronicznej.

(*) Dz. U. L 115 z 17.4.1998, str. 31.”

29) Artykuł 35 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 35

Dostosowanie załączników

Środki mające na celu zmianę innych niż istotne elementów niniejszej dyrektywy oraz konieczne do dostosowania załączników I, II, III i VI do rozwoju technologii lub zmian popytu na rynku Komisja przyjmuje zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą określoną w art. 37 ust. 2.”

30) Art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Krajowe organy regulacyjne powiadamiają Komisję o obowiązkach nałożonych na przedsiębiorstwa wyznaczone do obowiązkowego świadczenia usługi powszechnej. Wszelkie zmiany mające wpływ na obowiązki nałożone na przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa, których dotyczą na mocy niniejszej dyrektywy, są bezzwłocznie zgłaszane do Komisji.”

31) Artykuł 37 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 37

Procedura komitetowa

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Łączności, ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosują się art. 5a ust.1 do ust. 4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu jej art. 8.

■”

32) Załączniki I, II i III zastępuje się tekstem znajdującym się w załącznikach I, II i III do niniejszej dyrektywy.

Środa, 24 września 2008 r.

33) W załączniku VI, pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wspólny algorytm kodowania i odbioru niekodowanego

Wszelkie wyposażenie konsumentów przeznaczone do odbioru konwencjonalnego cyfrowego sygnału telewizyjnego (tj. nadawanie za pośrednictwem przekazu naziemnego, kablowego lub satelitarnego, który był początkowo przewidziany dla odbioru stacjonarnego, takiego jak DVB-T, DVB-C lub DVB-S), do kupienia lub wynajęcia lub w inny sposób udostępnione we Wspólnocie, umożliwiające odkodowanie cyfrowych sygnałów telewizyjnych musi:

- **umożliwiać odkodowanie takich sygnałów zgodnie ze wspólnym europejskim algorytmem kodowania administrowanym przez uznaną europejską organizację normalizacyjną, obecnie ETSI;**
- **odtwarzać sygnały niekodowane pod warunkiem, że w przypadku wynajmowania takiego sprzętu wynajmujący spełnia warunki odpowiedniej umowy wynajmu.”**

34) Skreśla się załącznik VII.

Artykuł 2

Zmiany do dyrektywy 2002/58/WE

(dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)

W dyrektywie 2002/58/WE (dyrektywie o prywatności i łączności elektronicznej) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 1 ust. 1 i 2 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa harmonizuje przepisy państw członkowskich wymagane dla zapewnienia równoważnego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności, w szczególności prawa do prywatności oraz prawa do poufności i bezpieczeństwa systemów technologii informacyjnych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w sektorze łączności elektronicznej, oraz dla zapewnienia swobodnego przepływu we Wspólnocie tego typu danych oraz urzędzeń i usług łączności elektronicznej.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy dookreślają i uzupełniają dyrektywę 95/46/WE zgodnie z celami przedstawionymi w ust. 1. Ponadto, zapewniają ochronę uzasadnionych interesów abonentów będących osobami fizycznymi lub prawnymi.”

2) Artykuł 2 lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) „połączenie” oznacza połączenie, które dochodzi do skutku za pośrednictwem publicznie dostępnej usługi telefonicznej umożliwiającej dwustronną komunikację;”

3) Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Usługi

Niniejszą dyrektywę stosuje się do przetwarzania danych osobowych w związku z dostarczaniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej w publicznych **i prywatnych** sieciach łączności oraz w publicznie dostępnych **sieciach prywatnych** we Wspólnocie, włącznie z publicznymi **i prywatnymi sieciami łączności** oraz publicznie dostępnymi **sieciami prywatnymi** służącymi do zbierania danych i obsługi urzędzeń identyfikacyjnych.”

4) Artykuł 4 otrzymuje brzmienie:

a) Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Bezpieczeństwo przetwarzania”

Środa, 24 września 2008 r.

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 95/46/WE i dyrektywy 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności (*), środki te obejmują:

- stosowne środki techniczne i organizacyjne zapewniające dostęp do danych osobowych jedynie upoważnionemu personelowi w wyłącznie prawnie uzasadnionych celach i chroniące przechowywane lub przekazywane dane osobowe przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub zmianą czy też nieuprawnionym lub bezprawnym przechowywaniem, przetwarzaniem, dostępem lub ujawnieniem;
- stosowne środki techniczne i organizacyjne chroniące sieć i usługi przed przypadkowym, bezprawnym lub nieuprawnionym wykorzystaniem, nakładaniem się lub zakłócaniem funkcjonowania lub dostępności;
- politykę bezpieczeństwa w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych;
- proces służący określeniu i ocenie racjonalnie przewidywalnych słabych punktów systemów wykorzystywanych przez dostawcę usług łączności elektronicznej, obejmujący regularne monitorowanie przypadków naruszenia bezpieczeństwa; oraz
- proces polegający na podejmowaniu działań prewencyjnych, naprawczych i służących łagodzeniu negatywnych skutków wszelkich słabych punktów ujawnionych w procesie opisanym w tiret czwartym, a także proces polegający na podejmowaniu działań prewencyjnych, naprawczych i łagodzących negatywne skutki zdarzeń dotyczących bezpieczeństwa, które mogą prowadzić do naruszenia bezpieczeństwa.

1b. Krajowy organ regulacyjny dysponuje uprawnieniami do przeprowadzania audytu środków podjętych przez dostawcę publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej i usług społeczeństwa informacyjnego oraz do wydawania zaleceń dotyczących dobrych praktyk i wskaźników wydajności odnośnie do poziomu bezpieczeństwa, do jakiego środki te mają prowadzić.

(*) Dz. U. L 105 z 13.4.2006, str. 54.”

c) Dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. W przypadku poważnego naruszenia bezpieczeństwa, prowadzącego do przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia, utraty, zmiany, nieuprawnionego ujawnienia lub dostępu do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub przetwarzanych w inny sposób w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności we Wspólnocie i mogącego przynieść szkodę użytkownikom, dostawca publicznie dostępnych usług łączności, a także wszelkie przedsiębiorstwa świadczące usługi dla konsumentów za pośrednictwem Internetu, które są administratorami danych i dostawcami usług społeczeństwa informacyjnego, bez zbędnej zwłoki powiadamiają o takim naruszeniu krajowy organ regulacyjny lub właściwy organ zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego. Powiadomienie właściwego organu zawiera co najmniej informacje o charakterze naruszenia i zalecanych środkach w celu ograniczenia jego ewentualnych negatywnych skutków. W powiadomieniu właściwego organu należy ponadto opisać konsekwencje naruszenia i środki podjęte przez dostawcę usług w celu odniesienia się do niego.

Dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej, a także wszelkie przedsiębiorstwa świadczące usługi dla konsumentów za pośrednictwem Internetu, które są administratorami danych i dostawcami usług społeczeństwa informacyjnego, informują z góry użytkowników w celu uniknięcia nadciągającego i bezpośredniego zagrożenia praw i interesów klienta.

Środa, 24 września 2008 r.

Powiadomienie abonenta lub osoby indywidualnej o naruszeniu bezpieczeństwa nie jest wymagane, jeżeli dostawca wykazał właściwemu organowi, że wprowadził w życie odpowiednie technologiczne środki ochrony oraz że środki te zostały zastosowane do danych, których dotyczyło naruszenie bezpieczeństwa. Tego rodzaju technologiczne środki ochrony sprawiają, że dane stają się nieczytelne dla każdego, kto nie jest uprawniony do dostępu do nich.

4. Właściwy organ rozpatruje i ocenia powagę naruszenia. Jeśli naruszenie zostanie uznane za poważne, właściwy organ zobowiązuje dostawcę publicznie dostępnej usługi łączności elektronicznej i dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego do właściwego powiadomienia bez zbędnej zwłoki osób, których dotyczy naruszenie. Powiadomienie zawiera informacje, o których mowa w ust. 3.

Powiadomienie o poważnym naruszeniu może zostać przełożone, w przypadku gdy może ono utrudnić postępy śledztwa w sprawie poważnego naruszenia.

Sprawozdawcy powiadamiają corocznie o wszystkich naruszeniach bezpieczeństwa, które spowodowały przypadkowe lub bezprawne zniszczenie, utratę lub zmianę lub nieuprawnione ujawnienie lub dostęp do danych osobowych przekazywanych, przechowywanych lub przetwarzanych w inny sposób w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności we Wspólnocie.

Krajowe organy regulacyjne kontrolują również, czy przedsiębiorstwa rzetelnie wywiązały się z obowiązków powiadamiania o naruszeniach zgodnie z niniejszym artykułem, a także nakładać odpowiednie sankcje, w stosownych przypadkach łącznie z publikacją w przypadku niedotrzymania.

5. Powagę naruszenia wymagającego powiadomienia abonentów określa się zgodnie z okolicznościami naruszenia, takimi jak zagrożenie danych osobowych spowodowane naruszeniem, typ danych, których naruszenie dotyczyło, liczba abonentów, których naruszenie dotyczyło, oraz bezpośredni lub potencjalny wpływ naruszenia na świadczenie usług.

6. W celu zapewnienia spójności we wdrażaniu środków, o których mowa w **ust. 1-5**, Komisja, po konsultacji z **Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, odpowiednimi zainteresowanymi stronami i Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA), zaleca** techniczne środki wykonawcze dotyczące między innymi **środków, o których mowa w ust. 1a, oraz** okoliczności, formy i procedur mających zastosowanie do wymogów w zakresie informacji i powiadomień, o których mowa w **ust. 4 i 5**.

Komisja włącza w te działania wszystkie odpowiednie zainteresowane strony, zwłaszcza w celu uzyskania informacji o najlepszych dostępnych technicznych i ekonomicznych metodach poprawy wdrażania niniejszej dyrektywy. Te środki, służące wprowadzaniu zmian do elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14a ust. 2. w razie niezmiernie pilnego charakteru sprawy, Komisja powinna mieć możliwość skorzystania z procedury pilnej przewidzianej, o której mowa w art. 14a ust. 3."

5) Art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

*„3. Państwa członkowskie dopilnują, by przechowywanie informacji lub uzyskanie dostępu do informacji już przechowywanych w urządzeniu końcowym abonenta lub użytkownika, **bezpośrednio lub pośrednio, za pośrednictwem dowolnego nośnika, jest zabronione, chyba że zainteresowany abonent lub użytkownik wyraził uprzednią zgodę, przy czym odpowiednie ustawienia przeglądarki stanowią uprzednią zgodę, oraz** otrzyma jasne i wyczerpujące informacje zgodnie z dyrektywą 95/46/WE, między innymi o celach przetwarzania, i otrzyma prawo do odmowy zgody na takie przetwarzanie przez **administratora** danych. Nie stanowi to przeszkody dla technicznego przechowywania danych ani dostępu do nich jedynie w celu wykonania **transmisji komunikatu za pośrednictwem sieci łączności elektronicznej** lub gdy jest to szczególnie niezbędne w celu świadczenia usługi społeczeństwa informacyjnego, wyraźnie zażądanej przez abonenta lub użytkownika."*

Środa, 24 września 2008 r.

6) W art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do celów wprowadzania na rynek usług łączności elektronicznej lub świadczenia usług tworzących wartość dodaną, dostawca publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej może przetwarzać dane, określone w ust. 1, w zakresie i przez czas niezbędny do tego rodzaju usług lub wprowadzenia ich na rynek, jeżeli abonent lub użytkownik, których dane dotyczą, wyraził na to uprzednią zgodę. Użytkownicy lub abonenci mają możliwość odwołania swojej zgody na przetwarzanie danych o ruchu w każdej chwili.”

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Bez uszczerbku dla zgodności z przepisami innymi niż art. 7 dyrektywy 95/46/WE i art. 5 tej dyrektywy, dane o ruchu można przetwarzać w uzasadnionym interesie kontrolera danych w celu wdrożenia technicznych środków zapewniających bezpieczeństwo sieci i informacji - zgodnie z definicją zawartą w art. 4 lit. (c) rozporządzenia (WE) 460/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (*) publicznej usługi łączności elektronicznej, publicznej lub prywatnej sieci łączności elektronicznej, usługi społeczeństwa informacyjnego lub związanego z nimi urządzenia końcowego łączności elektronicznej, chyba że ważniejsze okazują się prawa podstawowe i wolności podmiotów, których dane te dotyczą. Przetwarzanie takie ogranicza się do zakresu ściśle niezbędnego do celów tego rodzaju działania mającego zapewniać bezpieczeństwo.

(*) Dz. U. L 77 z 13.3.2004, str. 1.”

7) W art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Używanie automatycznych systemów wywoływania i łączności bez ludzkiej ingerencji (aparaty wywołujące automatycznie), faksów lub poczty elektronicznej (w tym krótkich wiadomości tekstowych SMS i wiadomości multimedialnych MMS) do celów marketingu bezpośredniego może być dozwolone jedynie wobec abonentów, którzy uprzednio wyrazili na to zgodę.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W każdym przypadku zakazana jest praktyka wysyłania poczty elektronicznej do celów marketingu bezpośredniego przerabiająca lub zatajająca tożsamość nadawcy, w imieniu którego wysyłany jest komunikat, lub sprzeczna z art. 6 dyrektywy 2000/31/WE, lub zawierająca linki do stron stworzonych w złym lub oszukańczym zamiarze, lub bez aktualnego adresu, na który odbiorca może wysłać wniosek o zaprzestanie takich komunikatów.”

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków administracyjnych, w odniesieniu do których mogą zostać przyjęte przepisy, między innymi na podstawie art. 15a ust. 2, państwa członkowskie dopilnują, by każda osoba fizyczna lub prawna mająca uzasadniony interes w zwalczaniu naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, również dostawca usług łączności elektronicznej chroniący własnych uzasadnionych interesów gospodarczych lub interesów swoich klientów, mogła występować na drogę sądową przeciwko takim naruszeniom.”

8) Art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli to konieczne, możliwe jest przyjęcie środków zapewniających, że urządzenie końcowe jest konstruowane w sposób zgodny z prawem użytkowników do ochrony i kontroli wykorzystywania ich danych osobowych, zgodnie z dyrektywą 1999/5/WE i z decyzją Rady 87/95/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji (*). Środki takie są zgodne z zasadą neutralności technologicznej.

(*) Dz. U. L 36 z 7.2.1987, str. 31.”

Środa, 24 września 2008 r.

9) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Łączności ustanowiony na mocy art. 22 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywy ramowej).
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosują się art. 5a ust.1-4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu jej art. 8.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosują się art. 5a ust.1, 2, 4 i 6, oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, przy uwzględnieniu jej art. 8.”

10) W art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Dostawcy publicznie dostępnych usług łączności i dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego bez zbędnej zwłoki powiadamiają niezależne organy ochrony danych o wszelkich wnioskach o dostęp do danych osobowych otrzymanych zgodnie z ust. 1, w tym o podanym uzasadnieniu prawnym i o procedurze prawnej zastosowanej do każdego wniosku; Odpowiedni niezależny organ ochrony danych powiadamia właściwe organy sądowe o tych przypadkach, w których uzna, że nie zastosowano właściwych przepisów prawa krajowego.”

11) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Wykonanie i egzekwowanie prawa

1. Państwa członkowskie ustanawiają zasady stosowania kar — **w tym, w odpowiednim przypadku, sankcji karnych** — z tytułu naruszeń krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu dopilnowania, żeby te zasady były przestrzegane. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie przekazują te przepisy Komisji najpóźniej przed i powiadamiają bezzwłocznie o wszelkich następujących zmianach mających na nie wpływ.
2. Bez uszczerbku dla wszelkich ewentualnie dostępnych środków prawnych, państwa członkowskie dopilnują, by krajowy organ regulacyjny dysponował uprawnieniami w celu doprowadzenia do zaprzestania naruszeń, o których mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie dopilnują, by krajowe organy regulacyjne były wyposażone we wszelkie uprawnienia do prowadzenia dochodzeń i środki, w tym możliwość otrzymywania informacji, których mogą potrzebować, niezbędne do monitorowania i egzekwowania przepisów krajowych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy.
4. W celu zapewnienia efektywnej współpracy w zakresie egzekwowania przepisów prawa krajowego, przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy, i stworzenia zharmonizowanych warunków świadczenia usług obejmujących transgraniczny przepływ danych, Komisja może przyjąć techniczne środki wykonawcze, po konsultacji z **ENISA, grupą roboczą, o której mowa w art. 29**, i odpowiednimi organami regulacyjnymi.

Środki te, służące wprowadzaniu zmian do elementów innych niż istotne elementy niniejszej dyrektywy, muszą być przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 14a ust. 2. w razie niezmiernie pilnego charakteru sprawy, Komisja powinna mieć możliwość skorzystania z procedury pilnej przewidzianej, o której mowa w art. 14a ust. 3.”

Środa, 24 września 2008 r.

12) Art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Przeгляд

Najpóźniej do ... (*), Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, po skonsultowaniu grupy roboczej na mocy art. 29 i Europejskiego inspektora ochrony danych sprawozdanie z wykonania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na podmioty gospodarcze i konsumentów, zwłaszcza w odniesieniu do przepisów o niepożądanym komunikatach, powiadomieniach o naruszeniach oraz wykorzystywaniu danych osobowych przez publiczne lub prywatne strony trzecie do celów nieobjętych niniejszą dyrektywą, z uwzględnieniem otoczenia międzynarodowego. W tym celu Komisja może żądać od państw członkowskich informacji, które dostarczane są bez zbędnej zwłoki. W stosownych przypadkach Komisja przedkłada wnioski w sprawie zmian do niniejszej dyrektywy, uwzględniając wyniki tego sprawozdania, wszelkie zmiany w sektorze oraz traktat lizboński zmieniający Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (**), w szczególności nowe kompetencje w dziedzinie ochrony danych ustanowione w art. 16 traktatu w sprawie funkcjonowania Unii Europejskiej oraz wszelkie inne wnioski, które uzna za niezbędne do poprawy skuteczności niniejszej dyrektywy.

Najpóźniej do ..., Komisja po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, grupą roboczą powołaną na mocy art. 29 i innymi zainteresowanymi stronami, w tym z przedstawicielami przedsiębiorstw przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie oparte na dogłębnym badaniu wraz z zaleceniami dotyczącymi standardowych sposobów wykorzystywania adresów IP oraz stosowania dyrektyw w sprawie prywatności i łączności elektronicznej oraz ochrony danych w zakresie dotyczącym ich gromadzenia i dalszego przetwarzania.

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

(**) Dz. U. C 306 z 17.12.2007, str. 1.”

Artykuł 3

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2006/2004

W załączniku do rozporządzenia (WE) 2006/2004 || dodaje się punkt w brzmieniu:

„17. W odniesieniu do ochrony konsumentów dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej: Artykuł 13 (Dz. U. L 201 z 31.7.2002, str. 37).”

Artykuł 4

Transpozycja

1. Państwa członkowskie najpóźniej do dnia [...] przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. O przyjętych przepisach państwa członkowskie powiadamiają **Parlament Europejski i** Komisję i przekazują im tabelę korelacji między tymi przepisami a przepisami niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują powyższe środki, począwszy od dnia [...].

Przyjmując powyższe przepisy, państwa członkowskie dopilnują, by zawierały one odniesienie do niniejszej dyrektywy, lub by odniesienie to towarzyszyło ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą oraz wszelkich zmian w tych przepisach.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie [...] dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Środa, 24 września 2008 r.

Artykuł 6

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ||

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OPIS USŁUG DODATKOWYCH I USŁUG OKREŚLONYCH W ART. 10 (KONTROLA WYDATKÓW), ART. 29 (USŁUGI DODATKOWE) I ART. 30 (UŁATWIENIE ZMIANY DOSTAWCY)

Część A

Usługi dodatkowe i usługi określone w art. 10:

a) Rachunki szczegółowe

Państwa członkowskie mają dopilnować, by krajowe organy regulacyjne, zależnie od wymagań odpowiednich przepisów prawa o ochronie danych osobowych i prywatności, mogły ustanowić podstawowy poziom szczegółowości rachunków, które wyznaczone przedsiębiorstwa (zgodnie z w art. 8) mają świadczyć bezpłatnie na rzecz **użytkowników końcowych**, tak aby mogli oni:

- i) weryfikować i kontrolować opłaty ponoszone za stacjonarne korzystanie z publicznej sieci łączności/telefonicznej i/lub pokrewne publicznie dostępne usługi telefoniczne oraz
- ii) odpowiednio monitorować korzystanie z tych usług i wydatki, a w ten sposób racjonalnie kontrolować swoje rachunki.

Gdzie stosowne, można zaoferować abonentom dodatkowe poziomy uszczegółowienia według rozsądnych taryf lub bezpłatnie.

Wywołań, które są bezpłatne dla abonenta wywołującego, w tym wywołania linii typu „pomoc”, nie wymienia się w rachunku szczegółowym abonenta wywołującego.

b) Bezpłatna blokada wybranych wywołań wychodzących

To znaczy, że rodzaj usługi dodatkowej, za pomocą której abonent może, na żądanie skierowane do wyznaczonego przedsiębiorstwa, świadczącego usługi telefoniczne, bezpłatnie zablokować wywołania wychodzące **lub innego typu połączenia** określonego rodzaju lub wywołania numerów określonego rodzaju.

c) Systemy przedpłat

Państwa członkowskie mają dopilnować, by krajowe organy regulacyjne mogły wymagać od wyznaczonych przedsiębiorstw udostępnienia konsumentom możliwości płacenia za dostęp do publicznej sieci telefonicznej i korzystanie z publicznie dostępnych usług telefonicznych na zasadzie przedpłat.

d) Rozłożona płatność za podłączenie

Państwa członkowskie mają dopilnować, by krajowe organy regulacyjne mogły wymagać od wyznaczonych przedsiębiorstw pozwolenia konsumentom na opłatę za podłączenie do publicznej sieci telefonicznej na zasadzie płatności rozłożonych w czasie.

Środa, 24 września 2008 r.

e) Niepłacenie rachunków

Państwa członkowskie zatwierdzają szczególne środki, które mają być proporcjonalne, niedyskryminacyjne i publikowane, obejmujące niepłacenie rachunków telefonicznych operatorów wyznaczonych zgodnie z art. 8. Te środki zapewnią udzielanie abonentowi z wyprzedzeniem stosownego ostrzeżenia o mającym nastąpić przerwaniu świadczenia lub odłączeniu od usługi. ■ Z wyjątkiem przypadków oszustwa, uporczywego spóźniania się z płatnościami lub niepłacenia, te środki mają zapewnić, aby w miarę możliwości technicznych, wszelkie przerwania świadczenia usługi były ograniczone do usługi, której dotyczą. Odłączenie za niepłacenie rachunków powinno mieć miejsce tylko po udzieleniu abonentowi stosownego ostrzeżenia. Państwa członkowskie mogą zezwolić na okres ograniczonego świadczenia usługi przed całkowitym odłączeniem, podczas którego zezwala się tylko na wywołania niepociągające za sobą obciążenia abonenta (np. wywołania „112”). **Dostęp do służb ratunkowych za pośrednictwem numeru „112” może zostać zablokowany w przypadku powtarzającego się niewłaściwego wykorzystywania przez użytkownika.**

f) Kontrola kosztów

Państwa członkowskie gwarantują, że krajowe organy regulacyjne wymagają od wszystkich przedsiębiorstw będących dostawcami usług łączności elektronicznej oferowania abonentom środków kontroli kosztów usług telekomunikacyjnych łącznie z bezpłatnym ostrzeganiem konsumentów w przypadku anormalnego schematu konsumpcyjnego.

g) Najlepsze rady

Państwa członkowskie gwarantują, że krajowe organy regulacyjne wymagają od wszystkich przedsiębiorstw będących dostawcami usług łączności elektronicznej zalecania konsumentom raz na rok swoich najlepszych dostępnych pakietów taryfowych w oparciu o konsumenckie schematy konsumpcyjne z poprzedniego roku.

Część B

Lista usług dodatkowych określonych w art. 29:

a) Wybieranie tonowe lub DTMF (dwutonowe działanie wieloczęstotliwościowe)

Tzn. publiczna sieć telefoniczna wspiera używanie tonów DTMF określonych w ETSI ETR 207 dla przesyłania sygnału w całej sieci zarówno w państwie członkowskim, jak i między państwami członkowskimi.

b) Identyfikacja linii przechodzącej

Tzn. numer strony wywołującej jest pokazywany stronie odbierającej wywołanie przed ustanowieniem połączenia.

Ta usługa dodatkowa powinna być zapewniona zgodnie z odnośnym ustawodawstwem dotyczącym ochrony danych osobowych i prywatności, a w szczególności z dyrektywą 2002/58/WE.

W miarę możliwości technicznych operatorzy powinni zapewniać dane i sygnały ułatwiające oferowanie identyfikacji linii przychodzącej i wybieranie tonowe ponad granicami państw członkowskich.

c) Usługi w razie kradzieży

Państwa członkowskie zadbają o ustanowienie bezpłatnego numeru wspólnego dla wszystkich dostawców usług telefonii komórkowej, umożliwiającego zgłoszenie kradzieży urządzenia końcowego oraz natychmiastowe zawieszenie świadczenia usług związanych z abonamentem. Dostęp do tej usługi musi być również zapewniony użytkownikom niepełnosprawnym. Użytkownicy muszą być regularnie informowani o istnieniu takiego numeru, który powinien być łatwy do zapamiętania.

d) Oprogramowanie ochronne

Państwa członkowskie zapewniają krajowym organom regulacyjnym możliwość wymagania od operatorów bezpłatnego udostępniania ich abonentom niezawodnego, łatwego w użyciu, dającego się swobodnie i w pełni konfigurować oprogramowania ochronnego lub filtrującego uniemożliwiającego dzieciom lub osobom szczególnie narażonym dostęp do nieodpowiednich dla nich treści.

Wszelkie dane o kontroli ruchu, jakie mogą być zbierane przez tego rodzaju oprogramowanie, są przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta.

Środa, 24 września 2008 r.

Część C

Wprowadzenie w życie przepisów dotyczących przenoszenia numerów, ustanowionych w art. 30

Wymóg, zgodnie z którym każdy abonent publicznie posiadający numery z krajowego planu numeracji, może na życzenie zachować swój numer(y) niezależnie od przedsiębiorstwa zapewniającego usługę, stosuje się:

- a) przypadku numerów geograficznych, w określonym miejscu, oraz
- b) w przypadku numerów niegeograficznych, w dowolnym miejscu.

Niniejsza część nie stosuje się do przenoszenia numerów między sieciami zapewniającymi usługi stacjonarne a sieciami komórkowymi.

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY PUBLIKOWAĆ ZGODNIE Z ART. 21 (PRZEJRZYŚĆ I PUBLIKOWANIE INFORMACJI)

Krajowy organ regulacyjny ma obowiązek zapewnić publikację informacji wyszczególnionych w niniejszym załączniku, zgodnie z art. 21. Do krajowego organu regulacyjnego należy decyzja, które informacje mają być opublikowane przez przedsiębiorstwa zapewniające publiczne sieci telefoniczne i/lub publicznie dostępne usługi telefoniczne, a które przez sam krajowy organ regulacyjny tak, aby zapewnić konsumentom możliwość dokonywania wyboru na podstawie informacji. ■

1. Nazwa/nazwy i adres/adresy przedsiębiorstwa/przedsiębiorstw

Tzn. nazwy i adresy siedziby głównej przedsiębiorstw zapewniających publiczne sieci telefoniczne lub publicznie dostępne usługi telefoniczne.

2. Oferowane publicznie dostępne usługi telefoniczne.

2.1. Zakres publicznie dostępnej usługi telefonicznej.

2.2. Standardowe taryfy, w **których wyszczególniono świadczone usługi oraz zawartość** każdej pozycji taryfy (np. opłaty za dostęp, opłaty za wszelkiego rodzaju formy korzystania, opłaty za konserwację). **Należy również uwzględnić szczegóły opłat** za obowiązujące standardowe upusty, specjalne systemy taryf przeznaczone dla określonych odbiorców **oraz wszelkie dodatkowe opłaty, a także koszty związane z urządzeniami końcowymi**.

2.3. Polityka dotycząca rekompensat, refundacji, włącznie z konkretnymi szczegółami wszelkich oferowanych planów rekompensat/refundacji.

2.4. Rodzaje oferowanych usług konserwacji.

2.5. Standardowe warunki umowy, między innymi dotyczące minimalnego okresu umowy, rozwiązania umowy, procedur i opłat bezpośrednich związanych z przenoszeniem numerów i danych identyfikacyjnych, jeśli ma to zastosowanie.

3. Mechanizmy rozstrzygania sporów, także te, które opracowało dane przedsiębiorstwo.

4. Informacje o prawach dotyczących usługi powszechnej, również gdzie stosowne, usług dodatkowych i usług wymienionych w załączniku I.

Środa, 24 września 2008 r.

ZAŁĄCZNIK III

PARAMETRY JAKOŚCI USŁUG

PARAMETRY CZASU REALIZACJI I JAKOŚCI USŁUGI, DEFINICJE I METODY POMIARU OKREŚLONE
W ART. 11 I 22

Dla przedsiębiorstw wyznaczonych do zapewnienia dostępu do publicznych sieci łączności		
PARAMETR ⁽¹⁾	DEFINICJA	METODA POMIARU
Czas realizacji podłączenia początkowego	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Liczba usterek na linię dostępu	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Czas naprawy usterki	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Dla przedsiębiorstw wyznaczonych do zapewnienia dostępu do publicznie dostępnych usług telefonicznych		
Czas ustawienia wywołania ⁽²⁾	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Czas reakcji dla usług operatora	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Czas reakcji dla biura numerów	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporcja działających publicznych aparatów telefonicznych na monety i karty	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Liczba skarg dot. poprawności rachunków	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Stosunek wywołań zakończonych niepowodzeniem ⁽²⁾	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

⁽¹⁾ Parametry powinny pozwalać na analizę osiągniętych rezultatów na poziomie regionalnym (tzn. nie niższym niż poziom 2 w Nomenklaturze Jednostek Terytorialnych dla Celów Statystycznych (NUTS) ustanowionej przez Eurostat).

⁽²⁾ Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o rezygnacji z egzekwowania wymogu zachowywania aktualnych informacji o osiągniętych rezultatach odnośnie do tych dwóch parametrów, jeśli istnieją dowody na to, że rezultaty osiągnięte w tych dwóch obszarach są zadowalające.

Numer wersji ETSI EG **202 057** do 1.1.1 (kwiecień 2000)

Umowa międzynarodowa w sprawie drewna tropikalnego z 2006 r. *

P6_TA(2008)0453

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 24 września 2008 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy międzynarodowej w sprawie drewna tropikalnego z 2006 r. (11964/2007 — C6-0326/2007 — 2006/0263(CNS))

(2010/C 8 E/48)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (11964/2007),
- uwzględniając projekt Umowy międzynarodowej w sprawie drewna tropikalnego z 2006 r. (11964/2007),
- uwzględniając art. 133, 175 oraz art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze Traktatu WE,
- uwzględniając art. 300 ust. 3 akapit pierwszy traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0326/2007),
- uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
- uwzględniając art. 51, 83 ust. 7 oraz art. 35 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A6-0313/2008),